

april 2012, letnik LVII

30. Skupščina ZTS
Očistili smo Slovenijo

Taborniška skrinja:
22. april - dan tabornikov

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Barbara Bejek (barbara.bejek@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Barbara Bačnik, Barbara Bejek, Jaka Bevk,
Vesna Bitenc, Vesna Boštjančič, Gašper
Cerar, Borut Cerkvenič, Teja Čas, Mojca
Galun, Iztok Hvala, Primož Kolman, Žan
Kuralt, Marjan Maček, Nina Medved,
Frane Merela, Urša Može, Boris Mrak,
Lucija Rojko, Tadeja Rome, Tomaž
Sinigajda, Tomaž Sterniša

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava in tisk
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
šolstvo in šport RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa
letna naročnina s pripadajočo poštnino.
DDV je vštet v ceno. Transakcijski račun:
O2010-0014142372. Upošteevamo le pisne
odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Gremo mi naprej

Zdravo, tabornice in taborniki!

Pravkar se vam je čisto upravičeno zazdelo, da je še nekaj težje, kot je bilo včasih. To je obogatena vsebina revije Tabor. Dodali smo nekaj strani, ki nam omogočajo večjo prožnost pri pokrivanju aktualnega dogajanja, obenem pa boste našli še nekaj praktičnih nasvetov več. Že poznate finsko igro mölkky? Ste letos že izrezljali piščalko?

Pretekli mesec je bilo tabornikov povsod polno, v velikem številu smo se udeležili vseslovenske čistilne akcije in se na raznih koncih srečevali, tekmovali in pridobivali nova znanja. V reviji se trudimo čim bolj zajeti vso širino taborniškega življenja, a želimo se še izboljšati. Za to seveda rabimo vašo pomoč. Mnogi rodovi nam redno pišejo o svojih dejavnostih in pošiljajo fotografije. Upamo, da se jim pridružite tudi ostali.

Za nami je skupščina ZTS in z nami je novo vodstvo organizacije. Pravzaprav je nekaj obrazov enakih, a zasedajo druge funkcije. Tudi novi načelnik ZTS je bil že v prejšnjem mandatu član izvršnega odbora in dobro pozna stanje v organizaciji, zato upamo, da bodo vse načrtovane dejavnosti nemoteno tekle naprej. Nekaj obrazov je novih, kar je verjetno nekoliko zmedlo člane skupščine, da so takim namenili kakšen glas manj, a osvežitve so vedno dobrodošle. In vsi novi člani IO-ja so pokazali precej zagnanosti. Potrebovali jo bodo!

Ne pozabite, da je blizu dan tabornikov, 22. april. V Taborniški skrinji lahko preberete nekaj podrobnosti iz časa ustanavljanja današnje Zveze tabornikov Slovenije. Lani smo glasno praznovali 60. obletnico ustanovitve ZTS, letos večje skupne proslave ne bo. Bodite torej sami toliko bolj glasni in ponosno pokažite v svojem okolju, kdo smo taborniki in kaj počnemo!

Miha Bejek, glavni urednik

Aktualno

- 4 Novice / Taborniki za čisto okolje in S kompasom v roki
- 5 Novice / Pomladna zimovanja in Na potepih
- 6 Novice / Učenje in zabava in Delovna pomlad
- 7 Novice / Fotka meseca in Naredimo nekaj dobrega

Igra

- 8 Razvedrilo / Na obisk
- 10 Veščine / Kam pa kam?

Dogodivščina

- 12 Veščine / Naj iz kuhinje zadiši po pomladi
- 14 Taborniške igre / Mölkky - finska igra

15 Naredi sam / Izdelava piščalke

16 Faca vod / Modeli

Raziskovanje

- 17 Taborniki in njihovi poklici / Tadeja Kapun, profesorica nemščine in angleščine
- 18 Kosobrin / Navadna rukvica
- 19 Astronomija / Srečanje Venere s Plejadami
- 20 Taborniški nož / Uporaba sekire

22 Taborniška skrinja / 22. april - dan tabornikov

24 Orientacija / Naloga vrisovanja z NOT-a

Aktualno

25 Tema meseca / 30. Skupščina ZTS

28 Stran vodstva ZTS / 1. seja novega IO in Razpis za Zlet

29 Kritično oko / Novo vodstvo - novi pristopi dela?

30 Svetkova avantura / Drugo srečanje udeležencev Roverwaya 2012

31 Mednarodno / Srečanje prostovoljcev v Luksemburgu

32 Reportaža / NOT 2012

34 Reportaža / Škalski cirkus

36 Fotoreportaža / Očistimo Slovenijo

38 Od rodov / Očistimo Slovenijo - utrinki s terena

39 Od rodov / Mini avantura in Smučarski vikend RMV

40 Od rodov / RGT praznuje 60 let

41 Od rodov / "Najboljša je Rutka TV!" in Pomladovanje na Obretanovem

42 Od rodov / GOTIK 2012

Razvedrilo

44 Zgodba ob tabornem ognju / Kako so se Pingvini naučili prehoditi minske polje

45 Iz taborniške pesmarice / Okna na stežaj

Aktualno

46 Koledar akcij

47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Iztok Hvala

Marec je vse zvabil v naravo

Besedilo: Uredništvo

Narava se prebuja in taborniške aktivnosti so se skoraj v celoti preselile na prosto. V slogu spomladanskega čiščenja pa je bilo treba to našo dragoceno naravo še očistiti.

Taborniki za čisto okolje

Najbolj množična aktivnost marca je bilo čiščenje divjih odlagališč odpadkov v okviru akcije Očistimo Slovenijo. Akcije, ki je po podatkih organizatorjev združila 270.000 prostovoljcev, očistila 3.500 divjih odlagališč in odstranila 5.000 ton odpadkov, se je udeležila večina taborniških rodov. Simbolično priznanje tabornikom za dolgoletni trud pri skrbi za čisto in ohranjeno naravno okolje pomeni tudi sodelovanje predsednika Slovenije, dr. Danila Türka, na čistilni akciji z vrhniškimi taborniki. V reviji objavljamo še foto reportažo in nekaj utrinkov z akcije, ki smo jih dobili od rodov.

Čistilna zmaga v Topolšici. Foto: RTT Topolšica

S kompasom v roki

Priložnosti za orientacijo, branje kart, hojo po azimutih in umerjanje kompasov je bilo marca kar precej. Največ tabornikov z vseh koncev so zagotovo priprtegnile že tradicionalne akcije: Nočno orientacijsko tekmovanje v organizaciji **Rodu Močvirski tulipani Ljubljana**, Škalska liga, ka te briga **Čete Divji volki Škale** in **GOTIK Rodu dobre volje Ljubljana**, o katerih lahko več preberete v nadaljevanju. GG-ji Mestne zveze tabornikov Ljubljana so se lahko pomerili na akciji GG race, ki sta jo tokrat pripravila ljubljanska **Rod Sivega volka** in **Rašiški rod**. Taborniki **Rodu bistriških gamsov Kamnik** so se podali na Veronikino foto-orientacijo po Kamniku, **Rod Jezerski zmaj Velenje** pa je organiziral nočni orientacijski tek.

V okviru rodove šole orientacije je **Rod gorjanskih tabornikov Novo mesto** za GG-je pripravil že 4. GG ligo, **Rod Sivi dim Krško** pa je organiziral brezplačni tečaj orientacije v lokalnem mladinskem centru. Z namenom učenja orientacije si kranjski taborniki **Rodu stražnih ognjev** in **Rodu Stane Žagar mlajši** vzajemno postavljajo proge in tako so tokrat izpeljali nočno orientacijo po Udinborštu. Orientacijo za GG so pripravili tudi taborniki **Rodu jadranskih stražarjev**

Izola in **Rodu zelene sreče Železniki**, slednji so na lov na lisico peljali še MČ-je. **Rod Lilijski grič Pesje** je pripravil orientiring po Pesju.

Pomladovanje na Obretanovem. Foto: RPG Šoštanj

Pomladna zimovanja

Zadnji vlak za zimovanja v letošnji s snegom ne preveč radodarni zimi je marca ujelo še nekaj rodov. **Rod Podkovani krap Ljubljana** je zimoval na Pokljuki, **Rod zelenega žirka Žiri** na Vrhu pri Ložu, **Rod modrega vala Trst-Gorica** na bovškem, na Paški Kozjak pa so šli GG-ji **RJZ Velenje** in v bolj srednjeveškem duhu še MČ-ji **Rodu Pusti grad Šoštanj**. Na zimovanju je bil tudi **Rod hudi potok Šmartno on Paki**, prav tako najmlajši člani **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica**. Taborniki **RSO Kranj** so

Zimovanje Krapov na Pokljuki. Foto: Rok Pandel

zaradi pomanjkanja snega zimovanja raje odpovedali in ga nadomestili s serijo sobotnih druženj ob drsanju, rolanju in odbojki.

S toplejšim vremenom so se zimovanja počasi poslovlila in GG-ji **RPG Šoštanj** so tako na Obretanovo šli na pomladovanje. Rodovo pomladovanje so prav tako pripravili taborniki **Rodu trnovskih regljačev Ljubljana**, **Rod Črnega mrava Ljubljana** je dvodnevno akcijo poimenoval kar marčevanje, aktiven vikend pa so na Pšenku preživeli GG-ji **Rodu srebrnih krtov Idrija**.

Predsednik Türk s taborniki. Foto: Luka Nagode

Na potepih

Klub grč Krooo iz **RZŽ Žiri** je šel na nočni pohod na Blegoš, prav tako ponoči pa so se na zimski pohod na Snežnik odpravili taborniki **RSR Ilirska Bistrica**. Grče **Rodu kraških j'rt Sežana** so pohod po komenskem Krasu zaključile s pasuljem na vrhu Svete Katarine, RR-ji iz **RSO Kranj** pa so med raziskovanjem Kopra, medtem ko je njihovo vodstvo sodelovalo na skupščini ZTS, naredili kratek filmček. Taborniki **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so v spomin na pisatelja Prežihovega Voranca tradicionalno prehodili Prežihovo pot v okolici Raven in Kotelj. **Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** je organiziral MČ pohod na Križno goro, **RSV Ljubljana** pa MČ indijanski izlet v okolici Vrhnike. Na vodove izlete v Škofjo Loko, kjer so med drugim imeli lov na zaklad, so šli vodi Mumije, Miške in Opice iz **RMT Ljubljana**, **RBG Kamnik** pa je šel v terme na plavanje.

Športni dan v Ilirski Bistrici po taborniško. Foto: Mojca Rolih

Učenje in zabava

V pričakovanju mnogobojev se nekateri že resno pripravljajo. Urjenje za panoge mnogoboja so taborniki **RKJ Sežana** imeli na MČ akciji Marjetice, **Rod Tršatega Tura** pa na akciji Turboj. V **RLG Pesje** so GG-ji postavljali signalni stolp in risali skice, MČ-ji pa so se učili vozlov. Najmlajši člani **Rodu morskih viharnikov Portorož** so za pridobitev večine Kmetovalca obiskali dve kmetiji in rastlinjak kaktusov.

Poleg učenja se je treba tudi zabavati in načinov je mnogo. **Rod Samorastniki Ljubljana** je imel MČ kino, **RSK Škofja Loka** je za murne pripravil urice pravljic, taborniki **RSR Ilirska Bistrica** so na Palačinkarijadi

Zabava. Foto: RSO Kranj

pekli palačinke, **RaR Ljubljana** je organiziral veliko strateško igro, kjer so taborniki pomagali Kekcu dobiti kapljice za Mojčine oči, **Rod Srnjak Logatec** je po igri skavtbola za GG-je pripravil zabavo s koktejli, v Cerknem pa je **Rod aragonitnih ježkov Cerkno** organiziral MČ srečanje za rodove Severnoprimskega območja.

Sestankovanje. Foto: RAJ Cerkno

Majski Tabor

Prispevke in informacije za majsko številko Tabora zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o objavi in krajsanja prispevkov. Rok oddaje člankov je 28. april!

Uredništvo

Delovna pomlad

Za Zvezo tabornikov Slovenije je bilo najpomembnejše srečanje redna volilna skupščina v Kopru, ki se jo je udeležilo preko 100 članov vodstev rodov, območij in drugih organov taborniške organizacije. Organizacija je dobila novo vodstvo, več o tem v Temi meseca. Konec marca je na Igu pri Ljubljani potekalo še usposabljanje za mentorje na vodniških tečajih.

Poleg tega so nekateri rodovi marca izpeljali občne zборе, kot npr. **RZS Železniki**, **RSR Ilirska Bistrica**, **RAJ Cerkno**, **Rod Severni kurir Slovenj Gradec** in **Rod Louisa Adamiča Grosuplje**, ter ponekod izvolili nova vodstva. Rodova uprava **RST Domžale** je izvedla posvet na Kovku, vodstvo **Bičkove skale Ljubljana** je odšlo na motivacijski vikend v terme, motivacijski vikend pa so izpeljali tudi v **Rodu tabornikov Topolšica**.

Poleg čiščenja divjih odlagališč je treba spomladi počistiti tudi "pred lastnim pragom". Taborniki **RSK Idrija** so na delovni akciji urejali kočjo na Pšenku, člani **RS Logatec** so se lotili žive meje pri koči na Naklem, v **RSO Kranj** pa so pospravili skladišče.

Pospravljanje skladišča. Foto: RSO Kranj

Fotka meseca

Veslanje po Velenjskem jezeru na Škalski ligi 2012.

Foto: Vid Slapničar

Naredimo nekaj dobrega

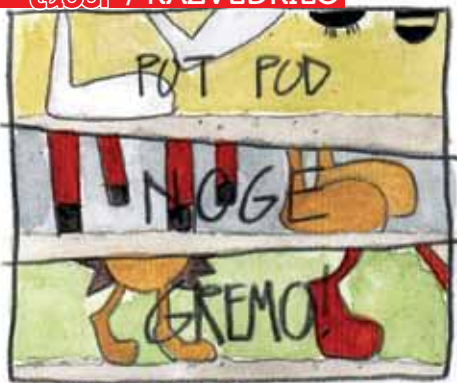
Lepo je videti, kako različni rodovi uresničujejo skavtsko načelo vsaj enega dobrega dela na dan. **Kranjski taborniki** so v Marindolu obrezali 500-letno lipo in postavili tablo, ki označuje, da gre za naravni spomenik. Taborniki **RSD Krško** so čare taborništva predstavili predšolskim otrokom v vrtcu, člani **RSR Ilirska Bistrica** pa so pripravili športni dan na temo taborništva za četrtošolce lokalne osnovne šole. Na krajevni proslavi so sodelovali člani **RT Topolšica** in v čast Gregorjevemu spustili ladvice s svečkami. V **RZZ Žiri** so pripravili MČ boljši sejem menjave igrač, v **RSO Kranj** pa so za akcijo izmenjave oblačil prinesli tudi svoja stara oblačila. **Trnovski regljači** so v Ljubljani pomagali herpetološkemu društvu pri varnem prenašanju žab čez cesto na njihovi poti v mrestišča. Pa vi? Ste danes že naredili kaj dobrega?

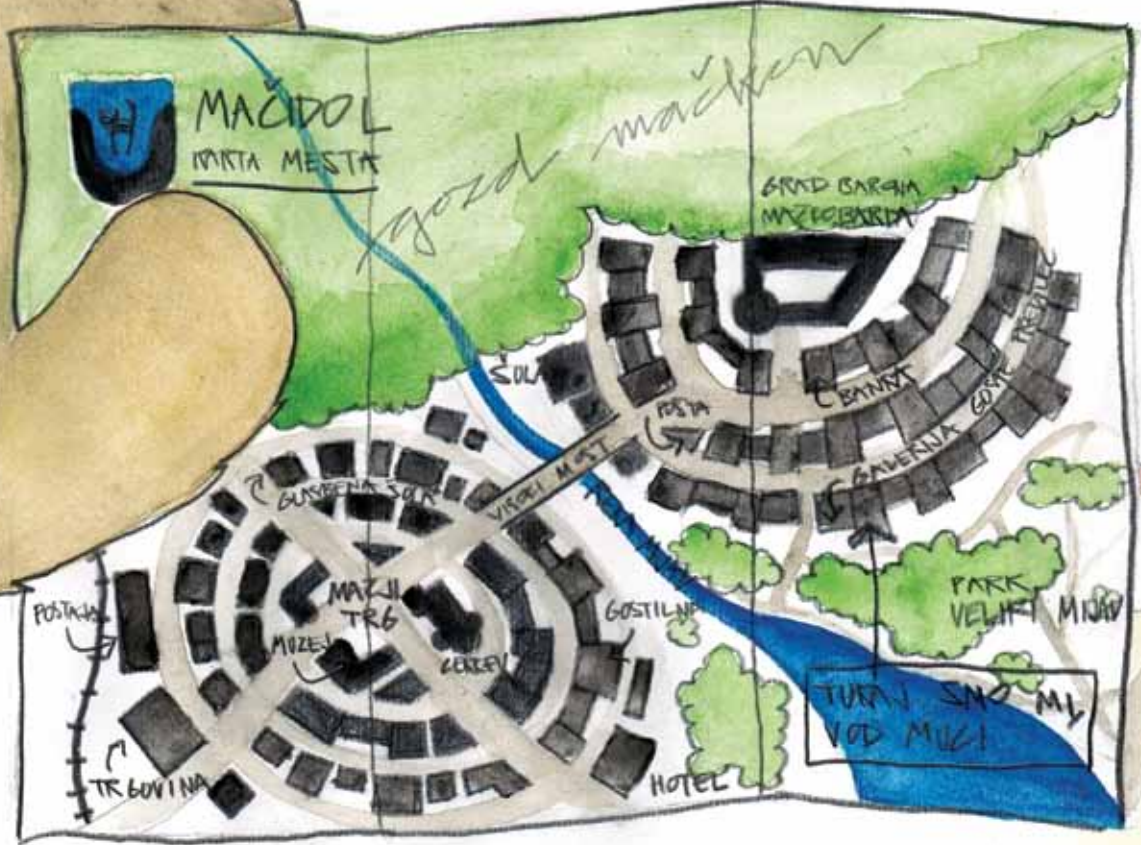
Zimovanje Snežniških ruševcev. Foto: Mojca Romih

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija.tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji.

NA
OBISK

1234
5=2

12345678

1234

A=E

12345678

12
34
56
78

Pomagaj naši družbi v Mačidolu najti hišo, kjer jih pričakujejo njihovi prijatelji iz voda Muci, in jo pobarvaj s svojo najljubšo barvo!

Mogoče ti bo v pomoč, če si pomagaš z rešitvijo rebusov in s karto, ki jo drži Medo v rokah!

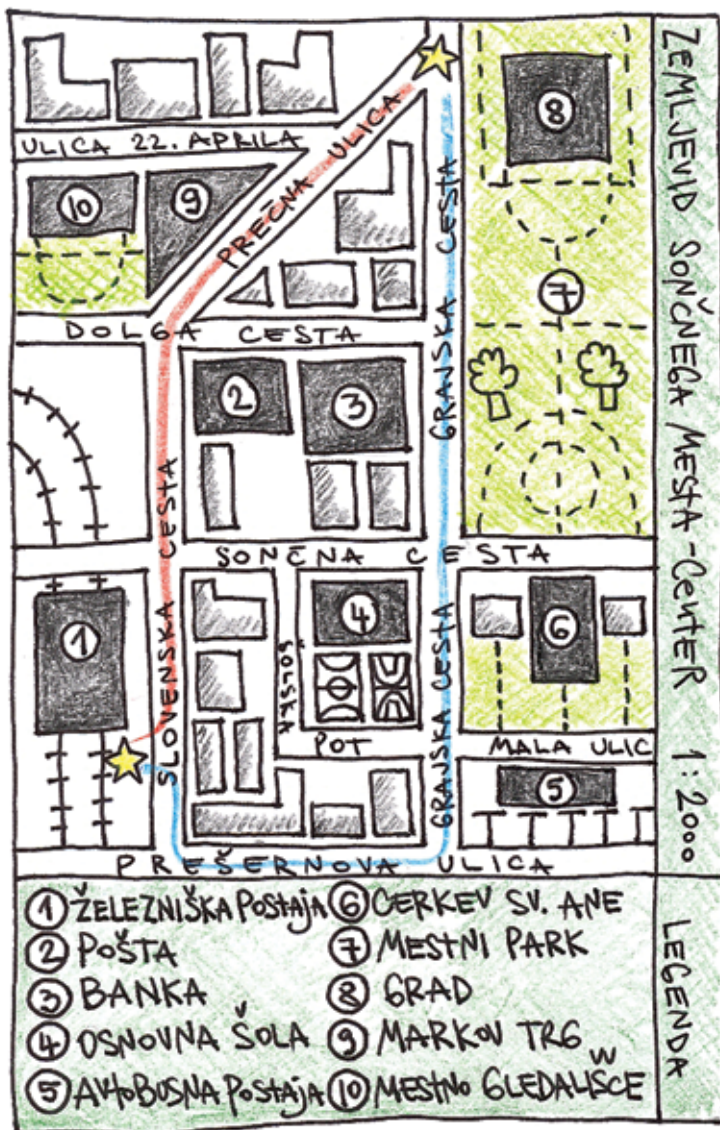
Kam pa kam?

Besedilo: Petra Grmek in Vesna Boštjančič,
risbe: Vesna Boštjančič

Si se že kdaj izgubil v kraju, v katerem živiš? Verjetno ne, kajne? Svoj kraj namreč poznamo tako dobro, da lahko celo druge usmerjamo, kam naj gredo, če se izgubijo. Kaj pa če smo mi v nekem kraju prvič? Kako pa takrat vemo, kam naj gremo?

V večjih krajih si običajno pomagamo z zemljevidi oziroma kartami. Te so lahko tako natančne kot tiste, ki jih taborniki uporabljamo za orientacijo, običajno pa so bolj preproste - označene imajo stavbe in parke, ulice pa imajo napisana imena. Večkrat so na takih kartah označene tudi znamenite hiše in spomeniki. Imeti karto v žepu pa še ne pomeni, da se ne moremo izgubiti, treba jo je namreč znati uporabljati.

Recept za uporabo karte pravi nekako tako: karto najprej pravilno obrnemo - pogledamo imena ulic, oblike stavb - tako da bomo imeli v roki pomanjšano sliko mesta in tako tudi kaj kmalu ugotovimo, kje smo. Na karti poiščemo še točko, do katere si želimo ter si izberemo (običajno) najkrajšo pot - ko hodimo po njej, sledimo imenom ulic in preverjamo, ali gre vse tako, kot smo si to zamislili na karti.

Z vodom ste se z vlakom odpeljali na izlet v Sončno mesto. Na informacijah železniške postaje ste dobili zemljevid centra mesta v merilu 1:2000. Vaša naloga je, da izlet zaključite pri mestnem gradu.

Izbira poti in branje karte sta del aktivnosti za MČ večino Vodič po kraju. Osvojite jo!

Izbirate lahko med več možnimi potmi:

RDEČA POT: najkrajša pot, 10 minut hoje. Z železniške postaje zaviješ levo in nadaljuješ pot po Slovenski cesti vse do Markovega trga, kjer pot nadaljuješ po Prečni ulici, ki se priključi na Grajsko cesto, kjer se nahaja mestni grad.

MODRA POT: daljša pot, 20 minut hoje. Z železniške postaje zaviješ desno in pot nadaljuješ po Slovenski cesti vse do Prešernove ulice, kjer zaviješ na levo in nadaljuješ do križišča z Grajsko cesto. Grajska cesta te bo vodila vse do mestnega gradu, na poti pa boste videli več mestnih znamenitosti: avtobusno postajo, šolo, banko in mestni park.

ZELENA POT: v vodu si izberite svojo pot in jo vrišite na zemljevid ter jo opišite vodniku.

Seveda si pri uporabi karte v mestu lahko pomagamo tudi s kompasom, ki nam pove, kje so sever, jug, vzhod ter zahod, vendar so smeri neba tukaj manj uporabne kot v gozdu. Kar pomisli, kako bi prijatelju lažje razložil pot do knjižnice.

Ja, v mestu običajno usmerjamo z navodili, kot so “zavij levo na Rečno pot”, “pri veliki rumeni hiši kreni desno” - torej, glede na stavbe, parke, spomenike, ki jih vidimo in si jih najbolj zapomnimo.

Nikoli pa ne smemo pozabiti na varnost v prometu - če kraj poznamo ali če smo tam prvič. Cesto prečkamo le, ko smo se s pogledom na levo in desno prepričali, da je to varno. Seveda to storimo na prehodu za pešce! Pa tudi poznavanje prometnih znakov je zelo pomembno, da slučajno ne uberemo poti, po kateri ne bi smeli hoditi ali kolesariti.

Naj iz kuhinje zadiši po pomladi

Besedilo: Mojca Galun,
fotografije: Crga

Pomlad je končno spet tu in če se le malo potrudiš, si lahko popestriš svoje obroke s svežimi divjimi rastlinami. Na ta način skrbiš tudi za svojo zdravo prehrano, saj divje rastline vsebujejo tri- do štirikrat več rudnin, vlaknin in vitaminov kot gojena zelenjava. Ne pozabi pa nabirati samo tistih rastlin, ki jih zares poznaš. Malo popazi tudi na to, da jih nabiraš na bolj odmaknjenih krajih in ne na sosedovem pognojenem travniku ali ob cesti.

Čemaž (Allium ursinum)

Pravijo mu tudi divji česen, saj ima podoben okus, vendar je veliko bolj zdravilen. Nabiramo liste, ki jih lahko uporabimo v solatah, juhah ali kot nadomestek za česen. Če ga ne poznaš, nabiranje odsvetujem, saj ga ljudje pogosto zamenjujejo s strupenimi rastlinami šmarnico, jesenskim podleskom in kačnikom.

Uporaba spomladanskih rastlin pri prehrani je lahko del aktivnosti za GG veščine Zeliščar 2, Kuharski vajenec, Kuhar in Kosobrin.

Omleta

Ubiješ nekaj jajc (enega do dva na osebo) in dodaš pest na tanko narezanih divjih rastlin. Uporabiš lahko regrat, navadno smrdljivko in nekaj listov čemaža in rmana. Če boš jed pripravil za svojo mamo, naj prevlada okus jajc, pri pravi taborniški omleti pa naj prevladuje zelena barva.

Solata

Pri kosilu vedno paše solata - zakaj je ne bi malce popestrili? Takoj pomisli na regrat? Za spremembo lahko dodaš mlado listje* (bukev, breza ...) navadno smrdljivko, čemaž, nekaj listov trpotca in vse skupaj okraši z marjeticami in trobenticami. Za boljši okus lahko dodaš tudi skuhan krompir (enega na osebo) in pečeno slanino. Vse skupaj po okusu zmešaj s soljo, kisom in oljem, lahko pa poliješ tudi z jogurtovim prelivom.

Zeliščni namazi za zajtrk

Namaz pripravimo z divjimi rastlinami, ki so bolj močnega okusa, saj tako pridejo bolj do izraza. Uporabimo lahko regrat, trpotec, materino dušico, čemaž, rman. Najbolj pomembno je, da svoje sestavine zelo drobno sesekljaš. Veliki kosi se zatikajo za zobe in niso tako zelo okusni. Lahko se znajdeš in uporabiš električni sekljalnik. Nato dodaj osnovo in vse skupaj dobro premešaj. Za osnovo lahko uporabiš margarino, skuto, topljene sirčke, sirni namaz, lahko pa se poigraš tudi z jogurtom in kislo smetano. Potem ti manjkata samo še kruh in nož za mazanje.

Za bolj pogumne puding iz koprive

V čim močnejšem mešalniku gladko zmešaj dve zreli banani in veliko pest vršičkov mladih kopriv. Dodaš lahko tudi mandeljne, lešnike ali rozine.

Marjetica (*Bellis perennis*)

Nabiramo cvetove in mlade listke, ki so zelo okusni in zdravilni, saj vsebujejo polno vitaminov.

Rman (*Achillea millefolium*)

Ima zelo močan okus, zato se v večini primerov uporablja kot začimbnica. V receptih uporabljamo njegove liste, cvetovi pa so primerni za čaj, ki pomaga pri želodčnih težavah.

Kopriva (*Urtica dioica*)

Kopriva je užitna surova, če jo dovolj pomečkaš, da polomiš vse drobne žgalne laske. Ne pozabi na rokavice! Običajno pripravljamo iz nje »špinačo«, kremne juhe in rižoto skupaj s čemažem.

Navadna smerdljivka (*Aposeris foetida*)

Kličejo jo tudi divji regrat, ker pa ima zelo značilen vonj po krompirju se jo je prijelo tudi ime krompirjevka. Njene liste lahko uporabljamo celo leto.

Trobentica - Navadni jeglič (*Primula vulgaris*)

S svojo rumeno barvo nam lepo popestri spomladansko solato. Poleg cvetov lahko v manjših količinah nabiramo tudi mlade liste.

Materina dušica, Poljski timijan (*Thymus vulgaris*)

Cvetoče vršičke in posmukane posamezne drobne lističe lahko uporabljaš kot začimbo. Je zelo aromatična rastlina. Iz nje lahko skuhaš tudi izvrsten čaj.

Regrat (*Taraxacum officinale*)

Je ena bolj uporabnih divjih rastlin, saj je užiten v celoti. V naših receptih pa bomo uporabljali njegove liste. Ima zelo veliko vsebnost kalcija in je poln vitaminov in mineralov.

Mölkky - finska igra

Besedilo: RJŠ Cerknica

Igro mölkky so cerkniške tabornike naučili finski skavti. Igra je zelo enostavna in tudi fizično precej nezahtevna ter tako primerna za tabornike vseh starosti. Lesene količke oziroma valje lahko nažagate na vodovem sestanku in že se lahko igrate.

Pravila igre

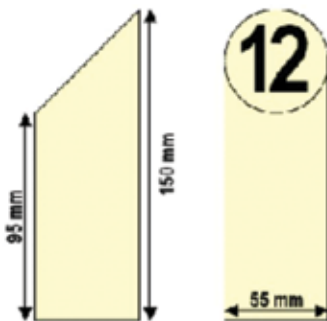
Igralci uporabijo leseno palico - mölkky, s katero poskušajo podreti lesene prirezane valje, ki so označeni s števkami od 1 do 12. Prirezani valji so na začetku postavljeni v tesno skupino v pokončnem položaju 3 do 4 metre stran od mesta metanja. Če se prevrne en prirezan valj, se

šteje število točk, označenih na valju (vrednosti od 1 do 12). Če se prevrneta dva ali več prirezanih valjev, se šteje število prevrnjenih valjev (npr. trije prevrnjeni valji prinesejo tri točke). Po vsakem metu se prirezani valji na mestu, kjer ležijo, postavijo pokonci. Prvi, ki doseže natanko 50 točk, zmagaja.

Mölkky: Lesena palica, ki se uporablja za zbijanje lesenih prirezanih valjev. Premer 55-60 mm, dolžine 220-230 mm.

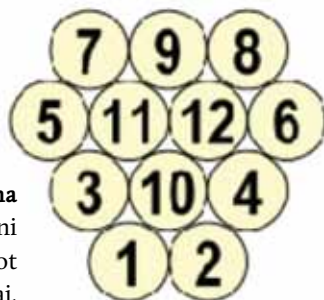
Valji:

Leseni prirezani valji (12 kosov). Oštevilčeni od 1 do 12.

Igralci: Minimalno dva, navzgor ni omejeno.

Pisalo in papir: Uporabi se ju za pisanje rezultatov.

Postavitev valjev na začetku igre: Prirezani valji so postavljeni kot prikazuje slika spodaj, 3 do 4 metre stran od mesta metanja.

Vrstni red metanja: V prvi igri se vrstni red žreba. V naslednjih igrah prvi začne poraženec zadnje igre, zmagovalec pa meče zadnji.

Začetek igre: Prvi igralec (v skladu z vrstnim redom metanja) izvede začetni met.

Padli valji: Prirezane valje se dvigne na mestu padca (na tisti točki, kjer je baza prirezanega valja). Valj ni padel, če leži preko drugega prirezanega valja ali mölkkyja.

Točke za en met: Če je padel samo en prirezani valj, dobi metalec toliko točk, kot jih je napisanih na padlem valju. Če je padel več kot en valj, metalec dobi toliko točk, kot je padlih valjev (maksimalno število točk je 12).

Zgrešen met/prestop: Če metalec ne podre nobena valja ali pri metu napravi prestop, ne dobi nobene točke. Če metalec zbere tri zaporedne zgrešene mete ali prestop, je izločen iz igre.

Konec igre: Igra se konča takoj, ko kateri izmed igralcev doseže natanko 50 točk. Če igralec doseže več kot 50 točk, se mu za kazen rezultat vrne na 25 točk (ne glede na to, za koliko je presegel 50 točk).

Izdelava piščalke

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Izdelava piščalk, kakršne so včasih izdelovali pastirji na paši, je omejena na čas od začetka brstenja do začetka poletja. Takrat se pod lubjem dreves pretaka največ hranilnih snovi (pravimo, da je les muževen) in je mogoče lubje ločiti od lesenega dela veje.

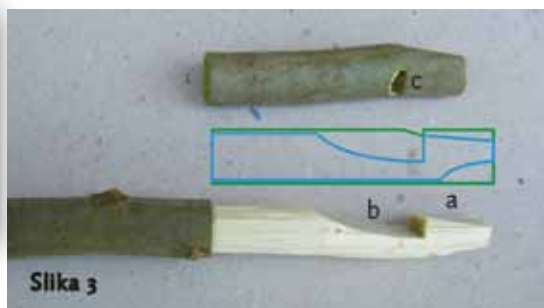
Najprej izberemo primerno ravno vejo, debelo približno 10 do 15 cm. Dolga naj bo vsaj 20 cm, da bo delo lažje. Tukaj je uporabljena vrbova veja (vrbov les je muževen med prvimi na začetku pomladi), boljše lubje za izdelavo piščalk pa imajo kostanj, javor in jesen. Zelo primerne so tudi enoletne leskove šibe, ki zrastejo debelejše od enega cm in imajo večjo razdaljo med brsti, zaradi česar je lažje ločiti lubje od lesa.

Na ožji, zgornji strani vejo čimbolj ravno odrežemo in izrežemo ustnik (Slika 1a). Ustnik za delovanje piščalke ni potreben in ga naredimo le pri nekoliko debelejših piščalkah.

Izrežemo zarezo v lubju (Slika 1b). Oblika, velikost in položaj te zareze so bistveni za kvaliteto zvoka. Na zgornji strani, približno 2 cm od roba, s pritiskom rezila noža navpično zarežemo nekoliko globlje, kot je debelina lubja. Nato v smeri proti ustniku pod kotom izrežemo košček lubja in nekaj lesa pod njim. Pomembno je, da ta zareza ni preširoka in pregloboka.

Na primerni oddaljenosti od ustnika zarežemo okrog veje. Rez mora biti toliko globok, da prerežemo lubje do lesa (Slika 1c).

Nato ločimo lubje od lesa tako, da po celi površini lubja potolčemo z zaobljenim predmetom (nožev ročaj) ali še raje potolčemo z vejo po predmetu, ki leži na podlagi (Slika 2a). Deluje tudi pritiskanje in valjanje po podlagi (Slika 2b). Postopek je zelo enostaven,

ugotoviti je treba le, kako močno je treba tolči oziroma pritiskati, da se lubje loči od lesa in pri tem ne počí. Ko tulec iz lubja lahko zavrtimo, ga s previdnim vrtenjem snamemo z lesa. Za prve poskuse predlagam palico debeline 1 cm in dolžine 6 do 7 cm.

Na koncu, kot vidimo na Sliki 3, obrežemo še leseni del. Pri ustniku odrežemo zgornji del ravno toliko, da ima zrak pri pihanju prosto pot (Slika 3a). Raje odrežemo nekoliko manj in kasneje popravimo. Če odrežemo preveč, piščalka ne bo delovala.

Od velikosti dela za navpično zarezo (Slika 3b) je odvisna višina zvoka piščalke. Večji kot je volumen, nižji je zvok.

Ko previdno vrnemo tulec iz lubja nazaj na njegovo mesto, se zareza v lubju (Slika 3c) poravna z navpično zarezo v lesu in piščalka je narejena. Seveda lahko piščalko tudi okrasite (Slika 4).

Če želite piščalko uporabljati dalj časa, jo je treba vsakih nekaj dni namočiti v vodo. Ko se lubje posuši, piščalka običajno ne deluje več.

Modeli

Besedilo in fotografija: Tea Derguti

Imeli smo kar nekaj problemov z ugotavljanjem imena voda. Na koncu so se zedinili, da se imenujejo Modeli. V modi je namreč, da se ime voda menja in vsako leto prikoji počutju ekipe. Pa to ne pomeni, da so v vodu le fantje; modeli so tak splošen gorenjski izraz za face. S ponosom vam predstavljamo Modele iz Rodu stražnih ognjev iz Kranja.

Naša vodnica Sovca ... ima smisel za humor. Vedno izvemo kakšno novo angleško besedo, ker pač študira angleščino. Dobra je že zato, ker je in ker se lahko nasloniš nanjo (takšnega sarkazma se v družbi Modelov kar navadite). Tudi pri problemih s fanti/puncami nam večkrat zna svetovati.

Modeli smo taborniki ... ker je dobro, da ni treba delati doma. Ni tabornik ravno zato tabornik, da bi odgovarjal, kakor to počnejo misice, npr. tabornik sem zato, da bo narava čista.

Najboljše na taboru je ... ko pridejo starši in prinesejo doma spečeno pecivo. Na hajku je najboljši težek nahrbtnik. Skat (op. starešina rodu, ki jih je z vodnico spremljal na hajku), ki nam skozi teži, da je Gaka (eden od starejših Modelov) vedno klor banda. Spanje pod zvezdami, ko je treba čakati na kradljivce taborne zastave.

Moto s hajka: Motr, ft, župca, vegeta, vuf!

Najbolj fino je ... na taboru oz. hajku pred njim, ko dobimo za sestanek na voljo telovadnico in lahko

uporabljamo akrobatske blazine. Pa tudi krst vodnic, na novo uvedena disciplina, skozi katero mora vsak nov vodnik, ni slab.

Največji dosežki: Osvojili smo že dve največji skali v kanjonu Kokre in 7. mesto na GSJ, ko so nas malo ogoljufali in razdelili v kar tri skupine; kar je dosežek - nas razdružiti.

Posebnost tega voda: Domen odide na trening in vod se v njegovi odsotnosti odloči priznati, da je on njihova legenda. Ne pretvarjamo se, smo malo čudni in to nam je všeč. Imamo se radi.

Taborništvo: Taborniki nismo zato, ker dobimo rutke ali popust v trgovini na šotore, bistvo je v drugih ne-stvareh, ki jih težko opišeš.

Cilji v prihodnosti: Dve dekleti se veselita vodništva, svoje 'tamale' želita naučiti biti dober tabornik, saj to ni nekaj, s čimer se rodiš.

Taborniška profesorica

Besedilo: Barbara Bačnik - Bača,
fotografija: SiNi

Tadeja Kapun, po taborniško Miš, je opravljala že številne funkcije v naši organizaciji, od načelnice RZR Zreče do predavateljice na vodniških tečajih. Predvsem pa je aktivna v mednarodnih vodah in se je udeležila že evropskega Jamboreeja '94 na Nizozemskem, Tabora treh kultur '96 v Španiji, bila na EuroJamu 2005, Jambooreju 2007 v Angliji in 2011 na Švedskem ter vodila mednarodne projekte v Sloveniji. Od tod verjetno tudi poznavanje jezikov.

Tadeja Kapun

(RZR Zreče), profesorica
nemščine in angleščine

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Najprej se je tabornikom pridružila moja sestra in ko sem videla, kaj vse tam počnejo, sem komaj čakala, da bom dovolj stara, da postanem tabornica tudi sama. To je bilo daljnega leta 1985, ko sem bila stara 5 let in sem se pridružila skupini murnov v vrtcu.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Ko sem bila majhna, sem sanjala, da bom postala zdravnica. Te sanje so se spremenile takoj, ko sem stopila v prvi malo bolj uradni stik z angleščino v 5. razredu, kjer sem imela odlično učiteljico, ki me je za ta jezik tudi navdušila. Sicer mi takrat še ni bilo jasno, ali bom učiteljica, prevajalka ali kaj drugega, vedela sem le, da bodo tuji jeziki velik del mojega življenja. Pomembno vlogo pri izbiri mojega poklica pa je seveda imelo taborništvo, saj sem tu odkrila svojo žilico za delo z mladimi.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Sem profesorica angleškega in nemškega jezika s književnostjo. Vsaka šola je imela svoj čar.

Katere kompetence te odlikujejo? Zakaj si dobra v tem, kar delaš?

Rada se vživim v druge, jih poslušam, poskušam razumeti ter jim svetovati po svojih močeh. Tisto, kar si zadam, opravi natančno in dosledno. Svoje delo opravljam s srcem in veseljem.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Velik del znanja in izkušenj, ki sem jih dobila pri tabornikih, lahko koristno uporabim pri svojem delu.

Svojo vodniško "kariero" sem začela že pri 14 letih in dolgoletne izkušnje z delom v vodu, načrtovanjem vodovih sestankov, predavanji na različnih tečajih so mi prišle še kako prav, ko je bilo treba začeti pisati priprave, načrtovati učne ure in jih nato še izvesti. Ampak to je le majhen delček vsega. Da o najrazličnejših metodah in oblikah dela, ki sem jih izkusila pri tabornikih, idejah, ki sem jih dobila, timskem delu, organizacijskih sposobnostih ipd. sploh ne govorim. **Kateri del tvojega poklica oz. službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?**

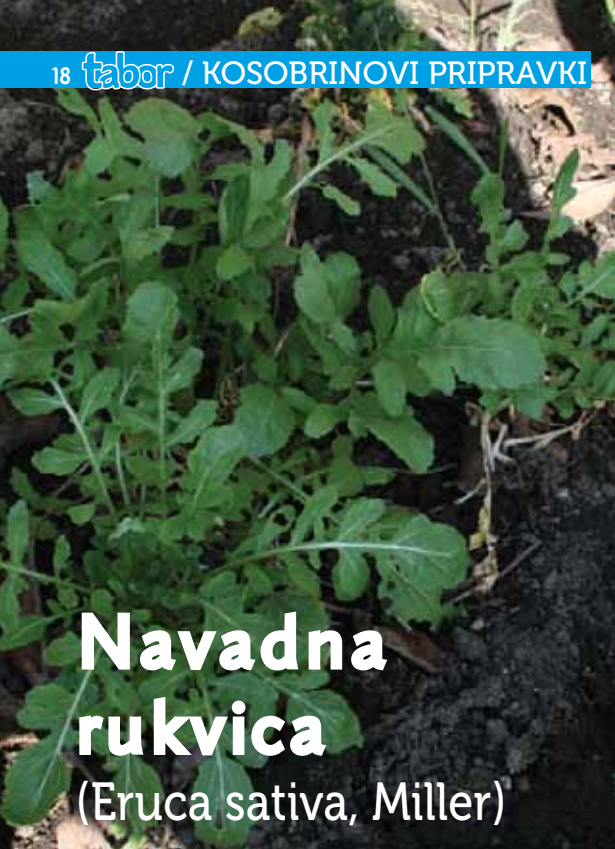
Najbolj všeč mi je samo delo z učenci, tako takrat, ko so zagrizeni in pripravljeni trdo delati, kot tudi takrat, ko me prebrisano skušajo zapeljati v debato, zato ker se jim nič ne ljubi. Najmanj pa mi je pri srcu, verjamete ali ne, ustno preverjanje znanja ali po domače "spraševanje".

Kako se ponavadi začne tvoj delovni dan?

Moj delovni dan se običajno začne s klepetom ob čajčku ali kavici v zbornici, ki ga kaj kmalu prekine šolski zvonec.

Česa si želiš v prihodnosti na področju svojega dela?

Želim si, da bi imeli učitelji večjo podporo s strani države. Smo del javnega sektorja, ki je trenutno s strani vlade označen kot "finančni strošek, ki nič ne prispeva k skupnemu dobremu". Pa vsi vemo, da ni tako, saj vendar učimo in vzgajamo. Prav tako si želim, da bi se v šolstvo nehali vtikati ljudje, ki nimajo pojma, izkušenj in še nikoli niso stali na drugi strani katedra.

Navadna rukvica

(*Eruca sativa*, Miller)

Navadna rukvica je enoletna zelena rastlina. Zraste od 20 do 50 cm visoko. Ima tanko vretenasto korenino, listi so lirasto pernato nacepljeni. Rukvica ali rukola izvira iz Sredozemlja in vzhodne Azije. Gojili so jo že Rimljani. Zahteva izrazito sončno in toplo rastišče, ki ne sme biti premokro. Najustreznejša tla so sveža rodovitna peščena in ilovnata tla.

Danes rukvica raste marsikje, saj se rada iz vrtov preseli tudi v naravo. Podivjano jo najdemo ob poteh, nasipih in vinogradih. Ima oster, včasih celo grenak okus. Rastlina raste kot gojena na vrtovih. Sejemo jo od meseca marca do junija. Primerna je tudi za gojenje v zabožkih. Liste režemo, ko rastlina zraste pet cm visoko.

Učinkovine: eterično olje, vitamin C, provitamin A, maščobno olje, veliko železa.

Uporabnost: listi za solate in omake, mlada zel kot dodatek solatam, zmleto seme kot nadomestek za gorčico, olje iz semen.

Zdravilnost: seme deluje protibolečinsko, rastlina rahlo poživlja, dobro deluje na želodec, želodčno sluznico, zlasti pri želodčnih bolečinah, rastlina deluje krepčilno.

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Jajca z rukvico

Potrebujemo: 3 jajca, 1 jedilno žlico kisle smetane, 2 jedilni žlici oljčnega olja, 3 pesti dobro opranih in za drobno narezanih rukvičin listov, čemaž ali česen, peteršilj, sol in poper.

Prilava: Jajca razžvrkljamo, dodamo jim kisló smetano, sesekljan peteršilj, na drobno narezane čemaževe liste ali česen, rukvičine liste, sol in poper po okusu. Vse dobro premešamo in spečemo kot omleto na vročem olju v ponvi. Še toplo postrežemo.

Juha iz zelišč

Za 4 osebe potrebujemo: šop listov mladega rmana, šop listov rukvice, šop listov mladih kopriv, šop peteršilja in šop materine dušice, 2 žlici oljčnega olja, 1 jedilno žlico moke, 1 malo čebula, 1 dl kisle smetane, 1 jajce, sol in poper.

Prilava: Iz oljčnega olja in moke naredimo svetlo prežganje, dodamo sesekljano čebulo, prepražimo in prelijemo z 1 litrom vode. Dodamo sesekljana zelišča in kuhamo 15 minut. Nato juho s smetano in jajcem podmetemo. Juhi lahko dodamo tudi narezan krompir.

Omaka iz rukvice

Potrebujemo: 2 žlici olja, 2 žlici moke, 3 žlice drobno narezanih listov rukvice, juho, žlico kisle smetane, limonin sok in sol.

Prilava: Moko in na drobno narezane liste rukvice rahlo prepražimo na olju, zalijemo z juho in pokuhamo. Nato precedimo, dodamo žlico kisle smetane ter okisamo z limoninim sokom. Omako ponudimo h kuhani govedini, divjačini, ribam in zrezkom.

Rukvičin namaz

Potrebujemo: 2 sirna namaza s smetano, 2 žlici oljčnega olja in 4 šopke listov rukvice.

Prilava: Sirmi namaz, oljčno olje in drobno narezane liste rukvice umešamo in namaz je pripravljen.

Besedilo: Primož Kolman

Bližnje srečanje Venere s Plejadami

Plejade so najbolj poznana zvezdna kopica na nebu, saj je njenih šest zvezd vidnih tudi s prostim očesom. Kopica predstavlja šest od sedmih sestra iz grške mitologije. Sedmo najdemo v Velikem vozu, a o tem kdaj drugič. Plejade so uvrščene na 45. mesto v Messierovem katalogu difuznih objektov, torej M45. Čeprav imajo obliko malega vozička, jih ne smemo mešati z Malim vozom, ki ga najdemo skupaj s Severnico na severu. V aprilu Plejade zvečer najdemo na zahodnem delu neba. Prav tam se zdaj nahaja tudi planet Venera. Venera se bo navidezno približala Plejadam med 2. in 4. aprilom (glej sliko).

Venera je Zemlji najbližji notranji planet. Ko kroži okoli Sonca, nam je enkrat zelo blizu in je videti velika, drugič, ko je na drugi strani Sonca, pa je daleč in je navidezno majhna. No, prav zdaj, v aprilu, se nam približuje in postaja navidezno vedno večja. A hkrati nam vedno bolj kaže svojo senčno stran. Če jo pogledamo z daljnogledom, izgleda kot mali krajec - podobno kot majcena Luna. Venera se bo Zemlji približevala vse do 6. junija, ko bo navidezno največja in bo hkrati poravnana v liniji Zemlja - Sonce. Takrat bo celo prečkala Sončevo ploskev. Mala temna pika bo prečkala Sonce - kot neke vrste »mali mrk«.

Španec ob slikanju Marsa v objektiv ujel še supernovo

Španski amaterski astronom Oscar Martin Mesonero je ob slikanju Marsa v svoj objektiv po naključju ujel še supernovo. Ta je nekaj dni prej izbruhnila v galaksiji z oznako M95, ki se, kot trenutno tudi planet Mars, nahaja v Levu, navidezno v neposredni bližini Marsa.

Planet Mars in supernova, ki je izbruhnila v galaksiji M95.
Vir: <http://spaceweather.com>

Navidezno srečanje Venere s Plejadami v začetku aprila. Foto: Primož Kolman

Venera je v daljnogledu vidna kot majcen krajec. Vir: Wikimedia Commons

Plejade so ena najlepših zvezdnih kopic neba. Slika je posneta s kompaktnim digitalnim fotoaparatom z daljšo ekspozicijo. Foto: Primož Kolman

Uporaba sekire

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

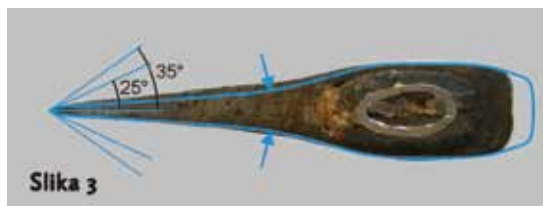
Pri taborniških aktivnostih v naravi se slej ko prej srečamo z opravili, kjer taborniški nož ni dovolj in potrebujemo močnejše orodje. Običajno si pomagamo s sekiro. Teh je veliko vrst in velikosti. Izbira primerne sekire, pravilna uporaba in skrb za varnost pa so pogoji, da je delo na taborjenju, na bivačiranju in pri delu v naravi nasploh opravljeno hitro, brez odvečnih naporov, predvsem pa varno.

Na Sliki 1 vidimo veliko gozdarsko sekiro, ki je primerna za delo na taborjenju. Glava te sekire je lahko težka okrog 1,5 kg ali celo več, dolžina ročaja pa je običajno blizu enega metra. Ko sekamo z njo, jo držimo z obema rokama. Manjši sekiri na Sliki 1 sta bistveno lažji, teža cele srednje sekire je nekaj manj kot kilogram, skrajno leva je še nekoliko lažja. Z lahkoto ju spravimo v nahrbtnik, seveda pa je treba pri tem zaščititi rezilo. Če ne gre drugače, si učinkovito pomagamo s kosom kartona in lepilnim trakom.

Bistvena lastnost sekire, ki je na prvi pogled ne opazimo, je njena uravnoteženost. Idealno uravnotežena sekira je tista, ki ima težišče v točki na ročaju pod ušesom sekire, pri tem pa sekira ostane v vodoravnem položaju. To pomeni, da pri prijemu, kot ga vidite na Sliki 2, rezilo sekire ne zaniha navzdol pod vplivom lastne teže.

Na Sliki 3 vidimo glavo sekire, slikano od zgoraj, modra linija pa predstavlja približno obliko glave manjše sekire, ki je primerna za taborniške akcije. Sekiro v gozdu redko uporabljamo za cepljenje polen,

saj z njo predvsem sekamo veje, manjša debla, šilimo kole in podobno. Zato naj bo rezilo nekoliko ožje, še boljše je, če je rahlo vbočeno (puščici). Kot brušenja rezila je od 25° do največ 35°. Tako rezilo je lažje in težišče glave sekire je bližje ročaju. Za primerno težišče glave sekire je pomembno tudi, da ima sekira nekaj več materiala na topem delu sekire (Slika 3 desno).

Ročaji, krajši od 40 cm, so primerni le za sekanje z eno roko, če pa je ročaj dolg 50 cm ali več, je možen prijem sekire z obema rokama. To seveda pomeni več možnih načinov uporabe in večjo učinkovitost, je pa sekira z daljšim ročajem bolj nerodna za prenašanje. Zelo kvalitetne sekire izdelujejo nekateri skandinavski izdelovalci. Cena je okrog 70 evrov brez stroškov pošiljanja. Spodobne sekire slovenskih proizvajalcev se da dobiti že za okrog 30 evrov. Največja nevarnost pri nakupu poceni in slabih izdelkov je slabo nasajena sekira na nekvalitetnem ročaju. Če se nova sekira po nekaj udarcih razmaje, je treba ročaj zamenjati. Ko se po dolgotrajni uporabi sekira nekoliko razmaje, lahko pomaga namakanje v lanenem olju. Nikakor pa ne namakajmo razmajane sekire v vodi. Učinek je kratkotrajen in ko se ročaj posuši, se sekira še hitreje sname. Ljudski rek "leti kot sneta sekira" je zelo nevarno in nespametno preizkušati na lastni koži.

Delo s sekiro

Za varno delo s sekiro je najbolj pomembno, da poskusimo predvideti, kam bo sekira udarila, če bo udarec spodletel. Načeloma velja, da stojimo s stopali razmaknjenimi v širini ramen. Če je le mogoče, poskrbimo, da je med nami in smerjo sekanja ovira. Na Sliki 4 je to deblo drevesa, ki ga obsekujemo. Pri obsekovanju vej z drevesa vedno sekamo v smeri od spodaj proti vrhu drevesa.

Na taborjenju sekiro najpogosteje uporabljamo pri pripravljanju drv, sem pa vsekakor sodi cepljenje polen. Pred začetkom dela zagotovimo, da imamo dovolj prostora za varno delo v vseh smereh okoli nas in da nad nami ni nobene ovire, ki bi jo lahko

zadeli pri zamahu nad glavo. Tnalo naj bo približno pol metra visoko, čim širše, predvsem pa mora trdno stati na podlagi. Poleno postavimo na najbolj oddaljeni del tnala tako, da je čim večji del tnala prazen pred nami (Slika 5a). S sekiro v rokah odmerimo primerno oddaljenost od tnala, stopala postavimo v širino ramen. Med dvigovanjem sekiro z eno roko držimo za spodnji del ročajja, z drugo roko primemo bližje glave sekire (Slika 5b). Sekiro dvignemo nad glavo in jo z udarcem spustimo na prej odmerjeno mesto (Slika 5c). Kadar se pri prvem udarcu poleno ne razcepi, ponovimo postopek.

Nikoli ne uporabljamo sekire za zabijanje druge sekire v klado. Zaradi vibracij se lahko sekira zlomi, odlomljeni del pa odleti v naključni smeri, z malo sreče mimo naše glave (lastna izkušnja). Če pri udarcu zgrešimo, je velika verjetnost, da se bo sekira ustavila na tnalu (Slika 5d). Če sekira "odleti" tako, da je tnalo ne zaustavi, bo rezilo sekire z dolgim ročajem najverjetneje končalo v tleh pred nami (Slika 5e). Pri delu s sekiro s kratkim ročajem se nevarnost poškodbe noge v predelu od stopala do kolena bistveno poveča (Slika 5f). Nevarnost lahko zmanjšamo tako, da stopimo z eno nogo nekoliko nazaj (Slika 5g). Boljši način je ta, da si pomagamo s prosto roko, poleno dvigujemo in spuščamo skupaj s sekiro in tako zelo povečamo nadzor nad sekiro (Slika 7h). Tudi pri sekanju kleče (klečimo na obeh kolenih, Slika 5i) na podlagi blizu tal, je možnost poškodb manjša.

Sekira ni igrača - je zelo koristno in uporabno orodje, ki je ob nepravilni uporabi lahko nevarno. Mlajši naj se dela s sekiro učijo postopoma in vedno pod nadzorom izkušenih odraslih. Zbranost pri delu in skrb za lastno varnost sta pogoja za uspešno delo s sekiro.

Vprašanja in predloge
lahko pošljete na
mail tomster958@gmail.com.

Slika 5

22. april - dan tabornikov

Besedilo: Barbara Bejek

22. april je v koledarju zapisan kot dan tabornikov in kot svetovni dan Zemlje, pri čemer pa gre pravzaprav le za prijetno naključje, ki nas vsako leto znova opomni na ustrezno skrb za okolje, v katerem taborniki živimo in ustvarjamo. Polemika o tem, kaj je bilo prej, je namreč povsem odveč.

Praznovanje 60-letnice ZTS na dan tabornikov 2011. Foto: SiNi

Kot svetovni dan Zemlje je bil 22. april prvič obeležen leta 1970, njegovi začetki pa segajo v leto 1963. Taborniki so ta dan začeli praznovati skoraj desetletje prej. Na ta dan leta 1951 je bila namreč na ljubljanski univerzi ustanovna skupščina Združenja tabornikov Slovenije, kasneje preimenovanega v Zvezo tabornikov Slovenije (ZTS), vsakoletno praznovanje 22. aprila kot dneva tabornikov pa je bilo uvedeno leta 1956.

Najprej so bili skavti in gozdovniki

Vsak tabornik, ki je kdaj v roke prijel taborniški priročnik, zna povedati, da ima taborništvo korenine v skavtstvu lorda Roberta Baden-Powella in gozdovništvu Ernesta Setona Thompsona, ki sta ob začetku 20. stoletja zasnovala svoji gibanji kot odgovor na spremenjeno življenjsko okolje zaradi industrializacije. Po I. svetovni vojni se je taborniško gibanje razširilo tudi pri nas, kjer je bilo organizirano v

skavtsko Zvezo izvidnikov in planink ter gozdovniško Zvezo tabornikov. Njihove razgibane aktivnosti je nasilno pretrgala 2. svetovna vojna, po njej pa je prav skupina nekdanjih skavtov in gozdovnikov (sicer tudi na pobudo Zveze mladine Slovenije) poskrbela za oživitev taborniškega življenja.

Jeseni 1950 se je v Ljubljani sestala skupina članov predvojnih taborniških organizacij, da bi se dogovorila o ustanovitvi nove organizacije. Kot je ob 30-letnici ZTS v pogovoru za Tabor (letnik 1981) povedal njen prvi načelnik **Rudolf Wölle**, je bil ta sestanek bolj "spominskega pomena" - šlo je za obujanje spomina nekdanjih skavtov in gozdovnikov na stare predvojne čase", zato ga ne smemo šteti kot začetek, temveč bolj kot povod za sledeče aktivnosti. Februarja 1951 je bil nato zbran 32-članski Pripravljalni odbor za ustanovitev nove taborniške organizacije, ki je z aktivnim prostovoljskim delom v dveh mesecih postavil temelje današnje, kmalu 61 let stare Zveze tabornikov Slovenije.

Ustanovna skupščina ZTS 22. aprila 1951.

Izkušnja življenja v naravi je zgladila nesoglasja

Wölle (Tabor 1981) omenja tudi prvotna nesoglasja ob iskanju identitete nove organizacije: "Pač vsak je zagovarjal tisto, na kar je bil čustveno vezan." Vendar je bila skupina ustanoviteljev, ki so prihajali iz skavtske in gozdovniške veje, nad svojimi predvojnimi izkušnjami življenja v naravi in z njo dovolj navdušena, da je lahko sloneč na spominih premostila razlike in na noge postavila novo organizacijo, ki je svoj vzor v precejšnji meri našla v domači zgodovini, kar ji je dalo osnovni pečat.

"Pri nas, v Sloveniji, so pred vojno gojili taborništvo skavti in gozdovniki. Bili sta to dve organizaciji, imeli sta isto pot in isti smoter: vzgajati, utrjevati, učiti," je na ustanovni skupščini ZTS leta 1951 povedal predsednik Pripravljalnega odbora **Črtomir Zorec**.

Imenovali se bomo - taborniki

Čeprav je namen organizacije ostal enak, pa ustanovni člani niso bili povsem enotni glede nje-nega imena. "Združenje tabornikov" je bilo tako sprva začasno soglasje (kasneje, kot je jasno danes, potrjeno s strani skupščine), saj so bili nekateri (v duhu časa po uspešnem narodnoosvobodilnem boju) prepričani, da "bi bilo ime 'gozdovniki' lepše in bolj polno vsebine", saj jih je spominjalo na partizanstvo. Drugim se je zdelo, da "bi bilo ime 'tabornik' primernejše, ker je organizacija nekaka sinteza prejšnje skavtske in gozdovniške organizacije", hkrati pa ime zajema tudi bistvo gibanja - taborjenje. "Vsi, ki so kdaj taborili, nosijo v svojih srcih skozi vse življenje živ spomin na taborne večere ob ognju," je bil prepričan Zorec; njegovo prepričanje pa je brez dvoma aktualno tudi po šestih desetletjih.

Prvi starešina ZTS **Živko Lovše** je po prvih taborjenjih, izpeljanih leta 1951, razmišljal: "Ob spominih na vse lepe dni, preživete v narodi in na globoko doživete večere ob tabornem ognju, čutimo dolžnost, da s svojimi izkušnjami in nasveti pomagamo vam, mladi taborniki, ki danes začenjate spoznavati vrednote in sladkosti tabornega življenja."

In tako so čutile, upamo pa tudi, da še čutijo in da bodo čutile generacije mladih, ki so in še bodo spoznale taborništvo.

Praznujmo dan tabornikov in dan Zemlje po taborniško - v naravi! Pri tem naj muhasto aprilsko ureme ne bo ovira: zgledujte se po Rodu bistrega potoka iz Mute, ki je sklenil leta 1956 prvi dan tabornikov praznovati z dvodnevnim taborom v bližini domačega kraja. Dva dni pred začetkom tabora jih je presenetil sneg, a so useeno uspešno postavili tabor in kljub deževni nedelji 22. aprila tudi izpeljali svoje prvo praznovanje dneva tabornikov.

Kako boste vi praznovali 22. april? Foto: SiNi

Naloga vrisovanja z NOT-a

Besedilo: Marjan Maček

Letošnje Nočno orientacijsko tekmovanje (NOT) je za nami in verjamem, da je marsikoga namučila spodnja naloga z vrisovanja. Upam, da vam bo rešitev pomagala k še bolj uspešnemu spopadanju z nalogami!

Peter je Špeli podaril letalo. Sprogramirala sta ga tako, da konstantno leti v krogih v smeri urinega kazalca okoli Tičarjevega znamenja (17, 57) s polmerom 325 m. Letalo leti s hitrostjo 36 km/h. Po sedmih minutah leta letalo odvrže KT, ki pada 8 sekund. Letalo je vzletelo 325 m severno od Tičarjevega znamenja.

Najprej določimo, kje točno na krožnici je bilo letalo, ko je odvrгло bombo (na sliki označeno kot ×2). Obseg krožnice, po kateri leti letalo, je

$$o = 2\pi r = 2042 \text{ m.}$$

Letalo pa je prepotovalo

$$l = v \cdot t = \left(36 \frac{\text{km}}{\text{h}} \cdot \frac{1 \text{ m/s}}{3.6 \frac{\text{km}}{\text{h}}}\right) \cdot (7 \cdot 60 \text{ s}) = 4200 \text{ m}$$

preden je odvrгло bombo. Tako je letalo bombo odvrгло šele v tretjem krogu okoli križa po

$$4200 \text{ m} - 2 \cdot 2042 \text{ m} = 116 \text{ m.}$$

po vnovičnem preletu začetne točke (×1). Ker razdaljo po krožnici težko merimo, moramo izračunati del polnega kota, za katerega se je letalo zavrtelo okoli križa. Pri tem si pomagamo s križnim računom in razmislekom, da dobimo obseg kroga, če bi se letalo zavrtelo za vseh 360° (ali polovico obsega, če se npr. zavrtimo za 180°).

$$\begin{array}{l} 2042 \text{ m} \dots \dots \dots 360^\circ \\ 116 \text{ m} \dots \dots \dots \alpha \end{array}$$

$$\alpha = 360^\circ \frac{116 \text{ m}}{2042 \text{ m}} = 20.5^\circ$$

Ta kot sedaj odmerimo od smeri k začetni točki (označeno kot ×1). Ker je začetna točka kroženja točno proti severu in kot merimo v smeri urinega kazalca (smer kroženja letala), kot sovpada z azimutom, kar seveda drži le v tem primeru.

Bomba je padala osem sekund in tako prepotovala

$$s = v \cdot t = 10 \text{ m/s} \cdot 8 \text{ s} = 80 \text{ m,}$$

kjer sem že uporabil hitrost letala izraženo v m/s. Za zabavo lahko izračunaš nadmorsko višino letala (679 m). Kako pada bomba? Bomba ne leti v loku kot letalo, temveč pada naravnost v smeri trenutne hitrosti letala, ko je odvrгло bombo. Torej je tangenta na krožnico. Na zveznico (polmer) med križem (središče kroga) in točko, kjer je letalo odvrгло bombo (×2), narišemo pravokotnico ter odmerimo

$$3 \text{ mm} (= 80 \text{ m v naravi}).$$

KT oziroma zadetek bombe je na karti oddaljen le 0.5 mm, kar je na NOT-u dovolj natančno. Vendar bi se že malo večja razdalja (150 m) izkazala za problematično (odstopanje več kot 2 mm). Poleg tega lahko na tekmovanjih, na katerih vrisujemo progo (ROT), že 1 mm bistveno vpliva, kje bomo iskali KT. Kaj hitro se lahko KT znajde na drugi strani kolovoza ali potoka, lahko celo izven vrtače!

NOVE MOČI ZA VELIKE IZZIVE

30. Skupščina ZTS

Besedilo in fotografije: Miha Bejek

Na volilni skupščini v Kopru smo člani Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije dobili novo vodstvo, ki bo na čelu organizacije v prihodnjih treh nič kaj rutinskih ali dolgočasnih letih. Čeprav je plenarni del presegel dolžino štirih ur in prekinil tradicijo nekoliko krajših zasedanj v prejšnjih letih in da je vsaj glede nekaj točk tekla kar burna razprava, bi bilo dobro videti še več posameznikov, ki bi aktivno posegli v razpravo. Pa vendar, dober znak, da članom ni vseeno za organizacijo, je tudi to, da je bila skupščina sklepčna že od začetka in da se ni bilo treba zatekati k proceduralnim rešitvam pri preverjanju prisotnosti.

Dopoldanske delavnice

Dober znak je bila solidna udeležba delavnic, ki so bile v Kopru organizirane pred popoldanskim plenarnim delom. Člani vodstev rodov, območij, izvršnega odbora, delovnih skupin, strokovne službe in drugi zainteresirani posamezniki so razpravljali o projektu nakupa objekta za dom taborništva, o prenovi pravilnika o kroju, oznakah in praporih ter o taborniškem mnogoboju. Vzporedno so se neformalno sešli tudi člani uredništva revije Tabor.

Uvod v skupščino in podelitev inštruktorskih oznak

Po uradnih podatkih verifikacijske komisije se je skupščine udeležilo 95 članov (od 157 možnih) iz 48 rodov (od 67 registriranih), ki so prišli iz vseh 10

območij, tako da so kar precej zapolnili veliko predavalnico na Fakulteti za humanistiko v centru Kopra.

Po uvodnem sprejemu poslovnika in pravilnika o volitvah je skupščina potrdila seznam podeljenih odlikovanj za preteklo leto, nakar je sledila podelitev inštruktorskih oznak oziroma tokrat poimenovanih "woodbadge" oznak. Zagotovo je skupščina ZTS primerna priložnost za podelitev teh oznak, vendar gneča pred katedrom predavalnice ni dajala pravega občutka svečanosti, ki bi si ga zaslužili vsi, ki so si te oznake z zavzetim prostovoljnimi delom vsekakor prislužili. Kot je dejal Milko Okorn, mednarodni trener 3. stopnje "woodbadge": "Kvalitetno znanje pomeni močno organizacijo. In če želimo biti največja mladinska organizacija, je ta del programa in vzgoje nujno potreben."

Kandidati in volitve

Kandidatov je bilo toliko kot prostih mest, razen za mesto načelnice za program ZTS, kjer sta bili kandidatki dve. Nekaj razprave je tako zbudila napoved kandidata za načelnika ZTS, da se zavzema za širitev strokovne službe (pogosto imenovane tudi Pisarna), da bo vsak od načelnikov imel podporo strokovnega delavca, saj po njegovem mnenju prostovoljstvo v IO onemogoča zadosten angažma načelnikov. Dvome je vzbudila tudi napoved, da bo novi načelnik na mesto glavnega tajnika predlagal dosedanjega načelnika Andreja Lozarja. Beočanin je razložil, da gre v primeru Lozarja za zaposlitev, ki je vezana na mandat IO-ja, s čimer želijo povečati učinkovitost in odgovornost izvoljenih predstavnikov. Kljub temu so predstavniki rodov izrazili zaskrbljenost, da bi širitev dodatno finančno obremenila rodove, opozorili pa so tudi na pomen usklajenosti reorganizacije s pravilniki.

Kandidatka za zakladnico, Vesna Bitenc, je dejala, da je glede recesije "bolj pesimist", saj meni, da bo še trajala in zato ni dajala velikih obljub. Obenem je pozvala k sodelovanju z vsemi načelniki, saj "nihče ne ve toliko, kot vsi skupaj." V zvezi z Zletom 2013 je kandidat za načelnika za vzgojo in izobraževanje, Domen Uršič, povedal, da vidi "zlet kot izobraževalni dogodek, kjer lahko vsi nekaj dobimo", in omenil, da dobro vzdušje, ki je nastalo na zletu v Pomurju, še traja ter se pozna pri udeležbi mednarodnih akcij.

Skupščina je nato na volitvah izvolila ponujene kandidate. Novi starešina ZTS Jernej Stritih je podelil priznanja tistim članom prejšnjega IO, ki so z delom v IO zaključili. Stari načelnik Andrej Lozar je prejel zlati znak ZTS, dolgoletni starešina Mitja Lamut pa zlato plaketo ZTS. Lozar je novemu načelniku Tadeju Beočaninu predal članski trak z oznako načelnika ZTS, ki ga je tudi sam prejel od svojega predhodnika.

Milko podeljuje "woodbadge" oznake ALT-ovcem.

Predstavitev dela v preteklem letu

O delu, ki ga je v treh letih opravil sedaj že stari izvršni odbor (IO), smo pisali v februarjem Taboru, zato omenimo le pojasnilo sedaj bivšega načelnika Andreja Lozarja, da točka o svetovni skavtski konferenci v Sloveniji ni vključena na skupščino, ker so "v nekem momentu malo zaspali", obenem pa zaradi političnih okoliščin pol leta niso imeli sogovornika na strani države in v mestu Ljubljana, ki sta pomembna partnerja v projektu. Zdaj se razmere normalizirajo, je povedal, zato se pripravljajo na pogovore. Medtem pa potekajo dogovori s hoteli in prizorišči ter s ključnimi člani osebja.

Tadej Beočanin je kot zakladnik prejšnjega IO predstavil finance zadnjega leta. ZTS je imela v letu 2011 670.813 evrov prihodkov in 641.972 evrov odhodkov. Kljub recesiji so pridobili nekaj več sredstev iz razpisov, več prihodkov od načrtovanega je ustvarila tudi Gozdna šola v Bohinju. Dodal je, da je treba tudi v prihodnje skrbeti za tretjinsko razmerje financiranja: tretjina javnih sredstev, tretjina iz članarin in tretjina iz pridobitne dejavnosti, kar priporoča tudi rodovom.

Poročilo o preteklem letu.

O Domu ZTS in krojih

Najburnejša debata se je razvnela ob predlaganih sklepih v zvezi z možnostjo nakupa hiše za Dom ZTS. Vprašanja in izraženi dvomi so se nanašali predvsem na finančni vidik projekta, z dvema nasprotnima argumentacijama. Nekateri menijo, da velik finančni vložek, ki bi zahteval obširno akcijo zbiranja sredstev, predstavlja preveliko tveganje v trenutnem času ekonomske recesije, drugi menijo, da je ravno zdaj najbolj ugoden trenutek za pridobitev take nepremičnine, ko gre nepremičninski panogi slabše, obenem pa izpostavljajo izjemno lokacijo objekta v ljubljanskem severnem mestnem parku, neposredno ob železniški postaji.

V nadaljevanju so se mnenja kresala predvsem okoli tega, ali in koliko bi ta projekt obremenil člane ZTS, seveda pa so se postavila tudi vprašanja, kaj bodo imeli od tega doma taborniki, ki niso iz Ljubljane. O projektu bomo več pisali v prihodnjih Taborih, skupščina pa je izglasovala nadaljevanje aktivnosti v zvezi s pridobitvijo objekta. Končno odločitev o nakupu pa mora vsekakor dati skupščina, najverjetneje izredna.

Delovna skupina za prenovu kroja je predstavila svoj predlog sprememb pravilnika, vendar so se stvari izkazale za še ne dovolj usklajene za odločanje. Res je tudi, da je skupščina takrat trajala že dobrih pet ur in prave volje za razpravo ni bilo več.

Novo vodstvo ZTS

Starešina ZTS: **Jernej Stritih**

Načelnik ZTS: **Tadej Beočanin - Beo**

Zakladnik ZTS: **Vesna Bitenc**

Načelnica za program za mlade v ZTS: **Polona Rožman**

Načelnik za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi v ZTS: **Domen Uršič - Medo**

Načelnica za mednarodno dejavnost ZTS: **Lucija Rojko**

Načelnica za odnose z javnostmi ZTS: **Teja Čas**

Novega vodstva ne čaka lahka naloga, saj ima na mizi dva velika projekta: Svetovno skavtsko konferenco in pridobitev Doma ZTS, ob tem pa načrtuje nadaljevanje prenove stopnjevalnega programa za vse kategorije, ureditev sistema izobraževanj, vzpostavitev učinkovite komunikacije z rodovi in, kar je vsekakor pohvalno, tako starešina kot načelnik se zavzemata za resen premislek o vlogi taborniške organizacije v prihodnosti. Tega pa se že predolgo izogibamo.

Mitja Lamut je prejel zlato plaketo iz rok novega starešine Jerneja Stritih.

Foto: Miha Bejek

1. seja novega Izvršnega odbora ZTS

Prva seja, na kateri smo konstituirali novi Izvršni odbor (IO) ZTS ter začrtali smernice in prioritete naloge do poletja 2012, je bila 3. aprila.

Starešina si je zadal načrt sodelovati pri prizadevanjih za Dom ZTS, vzpostaviti delovanje sveta starešin, zanima ga tudi, kako je s kontakti z ZSKSS.

Načelnik ima v načrtu zagnati celoten aparat organov ZTS ter vzpostaviti delovanje kolegija načelnika.

Komisija za program bo bolj točne cilje podala kasneje, je pa IO podaljšal razpis za soorganizatorja 14. zleta ZTS.

Komisija za vzgojo in izobraževanje bo delala na prenovi sistema izobraževanja v ZTS ter pripravljala vodniške tečaje, specialistične tečaje, ALT, prenovljeni woodbadge tečaj, uredila bo evidenco opravljenih tečajev ter na novo verificirala programe.

Načelnica komisije za mednarodno dejavnost je dejala, da je do junija glavna skrb uspešen potek priprav na Techuano in Roverway, poleg tega pa si bo prizadevala, da se projekt mednarodne rutke premakne naprej. Zelo pomemben cilj do junija je tudi sestava komisije za mednarodno dejavnost in njen aktiven začetek.

Komisija za odnose z javnostmi ima kot urgentno nalogo ureditev spletnega servisa rutka.net, nadaljevanje prenove kroja, ureditev pravilnikov o reviji Tabor in aktualno informiranje javnosti o prihajajočih dogodkih.

Zakladnica ZTS je kot prednostne naloge izpostavila imenovanje odbora za Dom ZTS, ureditev [Rutka.net](http://rutka.net), pregled cenikov (in honorarjev) ter sodelovanje pri pravilniku o kroju.

Podaljšan razpis za 14. Zlet ZTS

Izvršni odbor ZTS je podaljšal rok za oddajo prijav na razpis za organizatorja 14. Zleta ZTS, ki se bo odvijal poleti 2013. Zlet je namenjen mladim od konca osnovne šole do 20. leta starosti, pri čemer se lahko polnoletni odločijo, ali bodo udeleženci ali vodstvo.

Na razpis za soorganizatorje se lahko prijavijo taborniški rodovi, občinske zveze in območne organizacije ZTS, ki so pravne osebe. Rok za oddajo prijav je podaljšan do 6. junija 2012.

Rutka.net

Kot vsi veste, ima naša spletna stran rutka.net kar nekaj težav, s tem pa je tudi okrnjeno delovanje spletnih strani rodov, e-pošte in liste elektronskih naslovov. Zato smo se odločili za prenos spletne strani na nove strežnike. Prosimo in opozarjamo vas, da v reviji Tabor, na spletni strani rutka.net ter v e-pošti spremljate objave o dogajanjih in podrobnejših navodilih in informacijah o strani rutka.net.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Novo vodstvo - novi pristopi dela?

Besedilo: Boris Mrak

Po treh letih smo bili spet priča programsko volilni konferenci ZTS, ki se je tokrat v prelepem pomladnem soncu odvijala na Obali, bolj točno v Koprju. In ponovno smo bili priča v zadnjih letih že kar običajnemu pomanjkanju volje članov naše organizacije do dela na nivoju zveze. Kandidatov za posamezna področja v IO je bilo tako rekoč ravno prav, a kaj, ko kaj več kot osebnih predstavitev kandidatov (sedaj že izvoljenih članov IO) nismo doživeli.

Že kar nekaj let se trudim prepričati tabornike, da za uspešno delo in uresničevanje vizije organizacije potrebujemo še nekaj več kot samo ustno izražene želje, ki velikokrat sploh niso usklajene v okviru IO. Tako človek dobi občutek, da ta naša barka pluje brez kompasa. Morda se s tem ne boste povsem strinjali, kajti večina dela z mladimi poteka v rodovih, aktivnosti na nivoju zveze pa so bolj strateškega pomena. Klub temu bi pričakoval, da bodo kandidati vsaj pisno predstavili svoj program in cilje, ki jih želijo doseči v mandatu, ki se je že pričel. A žal tudi tega ni bilo. Škoda, izgubili bomo še eno obdobje brez prave usmeritve in brez želje in motiva, da kakovost našega dela izboljšamo in mladim ponudimo še kaj drugega kot le tradicionalne aktivnosti, ki jih tako ali tako obvladamo (vsaj tako smo v sebi globoko prepričani).

Ob dejstvu, da se družba, v kateri delujemo, sooča z resno ekonomsko krizo, bi taborniki morali tej temi posvetiti našo pozornost, kajti brezposelnost in s tem manjši družinski prihodki vsekakor vplivajo na naše delo. To pomeni, da je treba ustrezno prilagoditi tudi program našega dela. Ali res menite, da si bodo vsi naši člani naslednje leto lahko privoščili poletni tabor, če se bo kriza nadaljevala in se bo še povečalo število brezposelnih? Ali je morda kdo že razmišljal, kako bi lahko pomagali tistim našim članom, ki živijo v družinah z minimalnimi dohodki? Je to morda

zgolj zadeva, s katero naj se ukvarja vsak rod zase? Ali morda ne bi bilo modro, da si dobre prakse in rešitve med seboj izmenjamo? Se dogovorimo, kako bomo prebrodili to težko ekonomsko obdobje?

Tako pa je na konferenci bilo govora zgolj o treh glavnih zadevah, ki jih je v naslednjem obdobju »treba« izpeljati:

- Svetovna konferenca WOSM v letu 2014 (kot mi je poznano, do sedaj še ni bil oblikovan organizacijski odbor - se morda motim?);
- izpeljava nakupa zgradbe za Taborniški dom v Ljubljani (v kolikor bo to seveda možno glede na pomanjkanje lastnih sredstev);
- Zlet ZTS.

Kot vidite, se je konkretno govorilo predvsem o zunanjih dogodkih, o vsebini pa bolj malo. Upam, da se novo vodstvo zaveda, da zgolj lepa »fasada« ne bo pripomogla k boljšemu in kakovostnejšemu delu naše organizacije. O zadnji temi, ki je tako ali tako vedno prisotna na vseh konferencah, to so finančna sredstva za naše delo, pa skoraj ni vredno izgubljati besed. Je pa bilo veliko presenečenje med taborniki to, da želi novi načelnik ZTS zaposliti novega generalnega sekretarja (če sem si pravilno zapomnil naziv). Saj, če se ne bi stalno ukvarjali s pomanjkanjem sredstev, s tem ne bi bilo nič narobe, a kaj, ko smo vedno kratki pri zagotavljanju potrebnih sredstev, pred nami pa je tudi želja - ideja o nakupu stavbe za taborniški dom.

Drugo srečanje udeležencev Roverwaya 2012

Besedilo: Tadeja Rome

Poletje se bliža, z njim pa tudi čas taborjenj in prihajajočega Roverwaya na Finskem. Udeleženci odprave smo bili povabljeni na drugo srečanje odprave, tokrat z namenom, da bi se med seboj še malo bolj spoznali, se spoznali med vodi, hkrati pa se pogovorili tudi o podrobnostih, ki zadevajo Roverway in pot na sever.

Tako smo se na predvečer NOT-a, 23. marca v večernih urah zbrali v Zapotoku - vasici pri Kureščku nad Igom - hja, res je, da je od Ljubljane oddaljen le dobre pol ure, a nekaterim udeležencem je vseeno uspelo nekoliko zaiti in prispeti pozno. Kot se za odpravo na takšno mednarodno akcijo spodobi, smo diskutirali o možnih barvnih različicah znaka odprave ("Ampak, da boste vedeli, barva našitka ne bo takšna, kot jo vi vidite na projekciji - že ta je čisto drugačna od te na ekranu."). Vodi so se najprej med seboj še malo bolje spoznali, nato pa se predstavili tudi ostalim. Manjkal ni niti večerni program - preživeli smo ga v duhu Šile - improlige (nekateri pa res znajo). Večer se ni končal tako hitro - priča smo bili mnogim oblikam zabave PP-jev: od resnih tem, ki se tičejo medsebojnih odnosov, do igranja taroka, jungle speeda in petja ob kitari.

Po nekaj urah spanja smo po sladkem zajtrku ekstremno hitro pospravili za seboj, saj nas je čakala še predstavitev dveh sklopov priprav odprave: "HoHo" (home hospitality na poti na sever) in "oprema". Ponovno je več replik zahteval sklop "oprema" - saj si predstavljate, kako približno potekajo pogovori, kot so: "Ali bi imeli spodnje hlačke in

nogavice z znakom odprave ali ne? Kaj pa nahrbtnik in hlače?"

Ker pa je bil datum ravno primeren za čistilno akcijo, smo se pridružili tudi vseslovenski akciji Očistimo Slovenijo. In ja, pravimate, veliko udeležencev srečanja se je udeležilo tudi NOT-a - nekateri so tja odšli kar neposredno po srečanju, čeprav ne peš, saj se nočno tekmovanje ni odvijalo v Vodichah pri Igu, temveč v tistih pri Brniku.

see. feel. follow.
ROVERWAY
FINLAND ... 2012

Foto: Nace Kranjc

Srečanje prostovoljcev v Luksemburgu

Besedilo: Lucija Rojko, fotografije: Medo

Poleg Slovenije, ki smo jo zastopali tako člani Zveze tabornikov Slovenije kot člani Zveze slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, so bili prisotni tudi predstavniki iz Bolgarije, Češke, Danske, Estonije, Finske, Grčije, Luksemburga, Malte in Velike Britanije.

Srečanje je imelo več namenov: izmenjavo izkušenj med načelniki zvez in mladimi prostovoljci, povečanje sodelovanja na mladinskem področju, čas in možnost za izmenjavo izkušenj in mnenj ter za pogovore o trenutnih situacijah v nacionalnih skavtskih organizacijah. Največji poudarek na celotnem srečanju pa je bil dvig kakovosti dela skavtskih organizacij (program, metode, izobraževanje), javne prepoznavnosti in mednarodne dejavnosti mladih.

V skavtskem centru v Luksemburgu se je med 30. marcem in 1. aprilom odvijalo srečanje načelnikov evropskih nacionalnih zvez in mladih prostovoljcev "Chief Volunteers event 2012", ki sta ga skupaj vodila WOSM in WAGGGS.

Dogodek je bil zelo koristen in motivacijski, saj smo udeleženci, tako skupaj kot vsak zase, definirali svojo vlogo v organizaciji in začrtali smernice za nadaljnje delovanje. Pridobili smo veliko koristnih informacij o različnih uspešnih praksah, ki jih v drugih organizacijah prakticirajo in s katerimi prispevajo h kakovosti delovanja.

Preko debatnih delavnic smo obdelali veliko pomembnih in zanimivih tem, kot so vključevanje mladih v odločanje, upravljanje s časom, motivacija, strateški razvoj, uspešno planiranje, varovanje in zaščita otrok, skavtske vrednote,

socialna omrežja, izobraževalni program, rast organizacije in delegiranje oziroma delitev odgovornosti.

Srečanje je bilo zelo koristno, saj smo spoznali, kakšne so naše razlike in skupne lastnosti ter na čem moramo še graditi. Nove izkušnje in spoznanja bomo zagotovo ponesli v naše delovanje in s tem prispevali k razvoju naših nacionalnih skavtskih organizacij.

Predstauljamo vam novo rubriko, ki je namenjena mednarodnemu skavtskemu dogajanju. V prispevkih bomo predstauljali različne razsežnosti svetovnega skavtskega gibanja in pisali o aktivnostih, povezanih s Svetovno skavtsko konferenco in s Svetovnim skavtskim mladinskim forumom, ki ju u Sloveniji gostimo leta 2014.

NOT 2012

Besedilo: Tadeja Rome,
fotografije: Žiga Brenčič

Nočno orientacijsko tekmovanje v organizaciji Rodu Močvirski tulipani iz Ljubljane je potekalo med 24. in 25. marcem. Kot ponavadi, so si Močvirci izbrali ravno tisti marčevski vikend, ko se uro prestavi na poletni čas, kar pomeni, da so bili tekmovalci in organizatorji ob vsesplošni utrujenosti zaradi nočnega tekmovanja prikrajšani še za dodatno uro spanca. Letošnji NOT smo preživeli v Vodichah (tistih, v okolici Brnika).

V zboru so organizatorji ponosno sporočili, da se je prijavilo 70 ekip in 9 solo tekmovalcev. Prav ste slišali, kategorija "solo" je bila letošnja specialiteta, novost, ki se je izkazala za zanimivo potezo. Obiskanost samega NOT-a sicer narašča - lani je tekmovalo 63 ekip, leto prej pa 50. Očitno je propaganda na Facebooku in drugod naredila svoje, predvideva pa se, da velja tudi rek "dober glas seže v deveto vas".

V poznih popoldanskih urah so se ekipe prijavile, si izposodile čipe, prejele plastenke pijače ter se nastanile v telovadnici, kjer si je vsaka ekipa poiskala svoj prostor. Po otvoritvenem zboru so nekatere ekipe začele s ponavljanjem topografskih znakov in definicij, v zadnji naglici so vadile vrisovanje, Morseja, prvo pomoč ali pa so zgolj navezovale stike z ostalimi in se zabavale. Marsikdo se je odpravil v bližnji lokal še na zadnjo kavo

pred velikim tekmovanjem, tako da smo bili taborniki dobro opaženi v očeh krajanov.

Prve ekipe so že pred 19. uro reševale topo teste, vrisovale in prejele našitke. Na progi je bilo od 8 do 12 KT, od tega so bile štiri kontrole žive: signalizacija (Morse), prehod minskega polja, hitrostna etapa in prva pomoč. Sredi noči, ko

so se ekipe vračale, je bila na voljo vroča juha, nespečneži pa so se zabavali ob različnih videoposnetkih; ob prižganih lučeh v telovadnici se je razvila marsikatera globlja debata, spletla so se nova prijateljstva. Tako so se le redki pogreznili v spanec.

Kot prejšnja leta tudi letos organizatorji z nagradami niso razočarali najboljših ekip, prikrajšani niso bili niti za majice in pokale, tisti do petega mesta pa so prejeli tudi sladka presenečenja. Kitaro - prehodni pokal so za eno leto prevzeli ponosni Domžalčani (RST), s čimer so Rašičanom (RaR) odvzeli drugo zaporedno zmago. Po končanem zboru se je večina ekip odpravila domov, organizatorji pa so imeli še obilo dela (tudi z objavo fotografij pozabljenih predmetov na spletni strani).

Mnenja tekmovalcev

Anže Vodeb, ZR, popotniki

Sendviči so bili slastni, zelo dobri. Vzdušje v naši ekipi na progi je bilo nepozabno - če je ekipa prava, ni pomembno, ali se izgubiš ali ne - pomembno je, da se imaš fino. Nad našo uvrstitvijo nisem kaj preveč navdušen, ampak to pomeni le, da se bo treba naslednje leto bolj potruditi. Kar pa se tiče organizacije, lahko rečem samo "prva liga"!

Katarina Smolej, RaR, grčice

Čeprav je teren letošnjega NOTa še najbližje našemu domačemu, nismo imeli prav nič prednosti. Neskončna ravnina in neizrazitost terena sta naredili orientacijo toliko bolj zanimivo. Tekmovanje bi lahko poimenovali kar veliko minsko polje, saj smo trenirali hojo po azimutu, prehod skozi neprehodna področja in usklajenost ekipe. V ekipi smo imele poleg štirih Rašičank še Norvežanko, ki se je hitro vključila v dogajanje. Topografski znaki so ji tekli kot po maslu, naučila se je tudi izračunati razdaljo med dvema točkama. Najbolj ponosne smo na to, da smo pomagale ekipi, ki se je borila za zmagovalne stopničke v kategoriji korenin. Kar se tiče uvrstitve: priznam, da zmage nisem pričakovala. Nočne orientacije so vedno težje od dnevnih, vendar se je izkazalo, da so na koncu šteje le naloge. Smo pa vesele za tako odlično uvrstitev, kar pomeni, da nismo še čisto za "v pokoj". Organizacijo bi rada pohvalila - Močvirci nikoli ne razočarajo. In sendviči so bili pač najboljši.

**Rod skalnih taborov,
skupna zmaga na NOT-u 2012**

Letos je bilo res noro! Vse KT so super, ampak nam puncam je najbolj všeč hitrostna etapa. Tam se namreč družimo s hitrimi fanti, ki jih, seveda, prehitimo.

Končno smo ponovno osvojili kitaro, za katero smo pridno garali (in v prazno trenirali akorde). Navdušeni smo tudi nad posušeno svinjsko nogico, namesto igluj pa bi rajši Savico, saj bi bilo zadovoljnih kar 50 članov RST-ja ... (glej sliko v septembrskem Taboru, op. a.).

Tisti, ki pravi, da se progo prehodi v all-starkah, laže! Lahko se jo samo preteče, če nočeš biti v dvojini časovnici.

Škalski cirkus

Besedilo: Teja Čas

Letošnja Škalska liga, ka te briga, ki se je odvijala 31. marca, je bila cirkuško obarvana. Že tradicionalno taborniško tekmovanje, ki poteka v Škalah pri Velenju, nam je ponudilo veliko zabavnih cirkuških iger in zanimiv orientacijski potep po hribih v okolici Škal.

Foto: SiNi

Na 12. Škalski ligi so organizatorji pripravili pravo cirkuško avdicijo, na kateri smo se preizkusili v različnih spretnostih. Hodili smo s hoduljami, z njimi premagovali poligon, metali obroče, ciljali z žogami, bili pravi vrvohodci in skakalci, streljali smo s fračo in za konec še malo veslali. V nekaterih nalogah smo se pomerili pred Osnovno šolo Škale, druge pa so nas presenetile na progi in nam tako popestrile iskanje kontrolnih točk.

Naj omenimo še humanitarno noto. Letos so zbirali odpadni papir in zamaške. Vsa zbrana sredstva bodo namenjena Društvu za pomoč trpečim in bolnim Rdeči noski. Predstavniki Rdečih noskov, klovnov zdravnikov, nas je tudi obiskal in pomagal podeliti nagrade.

Vsako leto pohvalijo odlično hrano in tudi letošnje leto ni izjema. Tako smo preživeli čudovito sončno soboto v odlični taborniški družbi. Zelo zanimivo je tudi dejstvo, da tekmovalce že 12 let, kolikor organizirajo tekmovanje Škalska liga, ka te briga, vedno pričaka lepo vreme. Upajmo, da bo tudi drugo leto tako.

Foto: SiNi

Foto: Teja Čas

Izjava Lucije Arlič, vodje tekmovanja

Tako, Škalska liga, ka te briga 2012 je za nami in po tem, kar sem sama videla in doživela, spet uspešno izpeljana. Je pa res, da je organizacija takšnega tekmovanja precej naporna stvar in ti vzame veliko časa, ampak ob ljudeh, ki ti pomagajo, je to veliko lažje, tako da Škaleki, hvala vam za vso pomoč, in seveda hvala vsem ostalim, ki so na tak ali drugačen način pomagali, da je bilo tekmovanje spet odlično izpeljano. Sama sem se imela super in upam, da ste se tako imeli tudi ostali. Se vidimo na naslednji, že 13. Škalski ligi!

Mnenja udeležencev

Vod Balandeki, RJZ:

To je bila za nas prva orientacija in zelo smo veseli, ker nam je uspelo osvojiti 3. mesto med mlajšimi GG-ji. Iskanje kontrolnih točk in opravljanje različnih nalog je bilo res zabavno. Imeli smo se res dobro in komaj čakamo na naslednje tekmovanje.

Tina Zager, RPG:

Naloga s smučkami je bila zelo zanimiva, ker je bila malo drugačna. Na nogah smo imeli smučke, v ustih pa lončke z vodo. Da je bila zadeva še malo težja, smo imeli še zavezane roke na hrbtu. Tako smo morali premagati progo in prenesti čim več vode. Mi pa smo se malo zapletli in padli po tleh in pri tem nekaj vode izgubili.

Drago Kolar, RJZ, najstarejši tekmovalc:

Na progi je bilo zelo super, imeli smo prekrasno vreme. Naloge niso bile pretežke, malo smo se potrudili, našli kontrolne točke in preživeli odličan dan.

Polona Krenker, RLG:

Bilo je zelo lepo, cel dan nas je sonček lepo grel. Pretekli smo 14 kilometrov in prvič se nismo izgubili, ker običajno vedno zgrešimo, tokrat pa smo šli lepo od KT do KT.

Primož Keršič, RLG:

Najboljša naloga zame je bilo veslanje, ko smo morali po Velenjskem jezeru priveslati do mrtve kontrolne točke. Pa tudi ostale naloge se bile zelo zanimive.

Foto: Vid Slapničar

Foto: Vid Slapničar

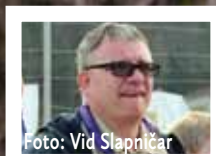

Foto: Vid Slapničar

Foto: Vid Slapničar

Očistimo Slovenijo

Predsednik Slovenije dr. Danilo Türk je čistil okolje z vrhniškimi taborniki. Foto: Luka Nagode

GG-ji Rodu Podkovani krap se sproščajo ob najdenih odpadkih. Foto: Anja Novljan

Piranski taborniki z izplenom zarjavelega železja.

Foto: Maja Bjelica

Za novogoriškimi Soškimi mejaši je ostalo vse čisto. Foto: Rok Bezeljak

Rašičani z goro smeti pod Šmarno goro.
Foto: Uroš Ferlin

Ob Šoštanjskem jezeru so se šoštanjski MČ-ji zapodili v lov na odpadke.
Foto: SiNi

V Kranju taborniki tradicionalno čistijo tudi kanjon reke Kokre.
Foto: Žan Kuralt

Ena taborniška Kraških j'rt iz Sežane po uspešno opravljenem delu. Foto: RKJ Sežana

Očistimo Slovenijo - utrinki s terena

Foto: Uroš Ferlin

Predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Turk je izbral vrhniško občino za sodelovanje v akciji Očistimo Slovenijo. Želel je čistiti z otroki in povabilu smo se odzvali tudi taborniki čete Enajsta šola z Vrhnike, člani Rodu Srnjak. Predsedniku države in županu Občine Vrhnika smo izročili darilo, in sicer knjigo Pomagajmo ohraniti svet s posvetilom in značko "ekološka izvidnica" kot simbolično opozorilo, da tovrstne programe z mladimi izvajamo že mnogo let. Po uvodnem pozdravu je odšlo s predsednikom na čiščenje pet tabornikov, pet skavtov ter predstavniki občine in akcije Očistimo Slovenijo.

Meta Trček

Naš najmlajši član v čistilni akciji je bil tri leta star murnček Rodu tabornikov Topolšica, ki pa je tudi ogromno pomagal: iz gozda do zbirališča smeti na drugem koncu travnika je ves čas nosil velike kose ostankov plastičnih vreč, ki smo jih našli v gozdu.

Jona Mirnik

Taborniki Rodu koroških jeklarjev se zahvaljujemo tabornikom Rodu Pusti grad iz Šoštanja, da so očistili črno odlagališče v bližini našega doma na Obretanovem.

RKJ Ravne na Koroškem

Tudi taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj smo dodali svoj kamenček v mozaiku akcije Očistimo Slovenijo 2012. Nekaj čez 40 MČ-jev v spremstvu vodnikov in nekaj GG-jev je očistilo šoštanjске Gorice in pot ob jezeru pod njimi. Nabralo se je res ogromno odpadkov vseh vrst, da jih niti nismo mogli vseh odnesti do zbirnega centra pri Ribiški koči in smo zato prepustili Občini Šoštanj, da poskrbi za njihov odvoz.

SiNi

Že enajsto leto zapored smo kranjski taborniki organizirali čistilno akcijo, v okviru katere smo očistili naše mesto in njegovo širšo okolico. Letos je bila udeležba še posebej velika, saj smo akcijo v Kranju izpeljali v sodelovanju z Ekologi brez meja. Tako je akcija letos združila kar 700 prostovoljcev. Skupaj smo pobrali 700 kubičnih metrov smeti.

Žan Kuralt

Taborniki Rašiškega rodu smo se zbrali na treh zbirnih točkah (Tacen, Šmartno, Gameljne) in temeljito očistili našo četrtno skupnost. Sodelovalo je več kot 400 tabornikov, vaščanov in drugih prostovoljcev, zbrali pa smo nekaj več kot 70 kubičnih metrov smeti. Po zaključku je seveda za vse pridne sledila tudi malica - šmorn in čaj.

Barbara Erker

45 delavnih, pridnih parov rok, peturni delavnik, 700 kilogramov nabranega železja, 200 kilogramov ostalih odpadkov in nepozabno druženje.

Rod kranjskega jegliča Spodnja Idrija

Foto: Rok Franc

Mini avantura - za pokušino

Ekipa Rodu Jezerski zmaj iz Velenja, ki že deseto leto pripravlja najbolj nora pustolovska tekmovanja, je tudi to zimo ostala brez prave Zimske avanture na Jezerskem. Snežne razmere že drugo leto zapored namreč niso dovoljevale izvesti vseh zimskih disciplin. Vendar pa to ni zaustavilo Mini ekipe, ki je najmlajšim pripravila Mini avanturo. Tokrat tako za pokušino, morda malo za trening, predvsem pa z veliko zabave in igrivih nalog.

Tako se je ob Škalskem jezeru zbralo 12 mini ekip - otrok, starih od pet do 12 let v spremstvu odraslih - ki so (preden se je drsališče spremenilo bolj v plavalni bazen) zadržali svoji prvi nalogi naproti in pomagali pingvinu premagati ovire do cilja. Mladi hokejski

navdušenci pa so se preizkusili v streljanju prostih strelcov, tokrat na prazen gol.

V nadaljevanju je bilo treba nekaj natančnosti, da je žoga zadela svoj cilj, nekaj poguma ter spretnosti, da je noga ostala mirna na hoji po vrvi, nekaj iznajdljivosti ter raziskovalne žilice, da je bila najdena točka na otočku, še nekaj hitrosti in previdnosti, da na poligonu pri skoku v vrečah nisi končal v blatu, in veliko timskega duha pri hoji po največjih smučeh, kar so jih udeleženci videli.

Vse skupaj se je zaključilo s sladko medaljo, nasmejanimi obrazi in obljubami, da se bodo vsi začeli pripravljati za naslednjo, bolj poletno Mini avanturo.

Haza

Smučarski vikend Modrega vala

Taborniki RMV iz Trsta in Gorice so se tudi letos podali na zimovanje. Smučarski vikend je letos sicer minil v znaku prijetnega pomladnega vremena, ki je 18 GG-jev, PP-jev in grč spremljalo tako v Bovcu kot na visokogorskem smučišču na Kaninu in Nevejskem sedlu. Vmes so se podali na obisk tabornega prostora v Kal Koritnici, kjer so taborili lani julija, in si privoščili ogled kavern iz prve svetovne vojne nedaleč od križišča, kjer se srečata cesti za Trento in Predel. Teme jih ni bilo strah, tako so se spustili povsem v notranjost zavetišč. V nedeljo je bil čas za smučanje in zabavo na snegu, in na žalost že vrnitev domov.

Veronika Sossa

Rod gorjanskih tabornikov praznuje 60 let

Rod gorjanskih tabornikov (RGT) iz Novega mesta letos praznuje 60-letnico svojega delovanja. Visoki jubilej bomo počastili z več akcijami, ki se bodo vrstile celo leto. Med 19. in 21. aprilom bomo s predstavitvijo na eko dnevu, propagandnim taborom in proslavo pri Miklavžu na Gorjancih obeležili našo obletnico.

Pobudnik za ustanovitev tabornikov v Novem mestu je bil Tone Gošnik. Že jeseni 1951 je z delom začel prvi vod, s krepitvijo organizacije pa so lahko 27. aprila 1952 ustanovili samostojno Družino gorjanskih tabornikov. Z nad 160 člani so 30. novembra 1952 ustanovili RGT. Še pred ustanovitvijo rodu so septembra 1952 skupaj z ZTS pripravili 1. zbor ZTS v Dolenjskih Toplicah, ki je bil predhodnik kasnejših velikih zletov.

V drugi polovici 50-ih let so bili RGT-jevci skoraj nepremagljivi v republiškem mnogoboju, pa tudi

kasneje so s sodniškim kadrom prispevali k razmahu te panoge. Kot prvi v Sloveniji so leta 1961 uvedli enoto porečanov - tabornikov rečnikov, ki so sami izdelovali plovila in se z njimi podajali na izlete.

Z delavnostjo so si prislužili sloves ene izmed najboljših taborniških enot v Sloveniji in jo tako zastopali na zveznih akcijah bivše države. Večkrat je bil rod nagrajen z najvišjim priznanjem. Še danes so odprave RGT na mednarodnih srečanjih ene izmed najštevilčnejših.

Danes in RGT deluje 234 članov, vključenih v 19 vodov in dva kluba.

Mitja Gros, starešina RGT

V Kranju smo taborniki že 60 let!

To častitljivo obletnico pa bomo seveda primerno proslavili.

Dogajalo se bo v petek, 20. 4. 2012, ko bomo ob 18h v prostorih Gorenjskega muzeja v kranjski mestni hiši otvorili muzejsko vitrino in fotografsko razstavo. Ob 19h pa bo sledila slavnostna akademija na Pungertu.

Lepo vabljeni!

"Najboljša je Rutka TV!"

Foto: Anže Prinčič

Rašičani smo za zimovanje spet izbrali Zapotok nad Igom, kjer smo že skoraj stalni gostje in nas vse smreke že poznajo. Zato niso bile nič presenečene, ko smo se 2. marca pripeljali na igrišče pred kočico in se najprej igrali, igrali in igrali. Po odlični večerji, za kar se še posebej zahvaljujemo Blažu iz RMT, ki je skupaj z našo Katarino kuhal mastno in slastno cel vikend, se je začelo - prva oddaja najboljšega televizijskega programa Rutka TV. Začeli so z oddajo Bleščica - taborniška moda, kjer sta priznana rašiška stilista predstavila svoje kreacije, svoje znanje pa sta prenesla na mlade upe rašiškega modnega sveta, ki so v nadaljevanju ustvarjali svoje modne kreacije.

Naslednje jutro je sledila oddaja Srjavl z enim in edinim Berom Grilcem, ki nas je naučil, kako si postaviti streho nad glavo sredi gozda samo s šotorko in vrvo, pomagal pa nam je tudi sestaviti paket preživetja.

Zvečer so naši novi člani izrekli prisege, sledil pa je nor pižama party. Zmotila ga je hitra mobilizacija rašiških vodnikov v partizane. Komandanti so nam zvezali oči in nas posedli v avtomobile, potem pa odpeljali globoko v gozdove. K sreči smo brez žrtev našli pot nazaj na svobodno ozemlje.

Naslednje jutro so potekale prve letošnje olimpijske igre - v Zapotoku. Zmagovalci so si prislužili veliko čokolado. Spekli smo si hrenovke, potem pa pospravili kočico ter se odpravili domov, nadoknaditi spanec in obujati spomine na še eno super zimovanje.

Barbara Erker

Foto: Anže Prinčič

Pomladovanje na Obretanovem

igrali taborniške male sive celice, zjutraj po zajtrku pa smo se razdeli na mlajše in starejše GG-je in se naučili risati skico terena in vrisovanje točk na karto.

Po kosilu nas je presenetil dež, zato smo počakali, da je nehalo deževati in nato očistili Obretanovo, saj je ta dan potekala akcija Očistimo Slovenijo. Nabrali smo kar nekaj odpadkov, čeprav smo mislili, da jih ni. Sproti smo nabrali še dračje in veje za kurjenje ognja. Ko smo končali, smo punce pripravile stvari za golaž, fantje pa ognjišče. Nato smo se naučili skuhati golaž: vsak vod je za večerjo pojedel, kar je skuhal. Nekateri so zato jedli boljše, drugi pa malo slabše. Po večerji smo se preizkusili v taborniškem znanju v igrici s sto vprašanji. Zjutraj smo bili malo utrujeni, saj se je ponoči predstavila ura, po zajtrku pa smo naredili še rožice za mame, saj je bil materinski dan. Preživeli smo zelo zanimiv in poučen taborniški vikend.

Eva Kučič - PuPe

Foto Arhiv RPG

GG-ji Rodu Pusti grad smo se 23. marca odpravili na pomladovanje na Obretanovo. Z avtobusom smo se odpeljali do kočice na Ošvenu, od tam naprej pa smo imeli orientacijo do Obretanovega. Po večerji smo se

GOTIK 2012

Kot MČ sem vedno občudovala GG-je, ki so sami hodili na nočne orientacije. In bum! Letos sem bila kar naenkrat že v organizaciji, kot PP v Rodu dobre volje Ljubljana sem sodelovala pri pripravi hrane in pri signalizaciji. Vsi tisti občutki, ko sem šla prvič na GOTIK, so bili tako daleč, da sem se komaj spomnila, kako grozno in zabavno je hkrati bilo.

Letos se je Grozljivo orientacijsko tekmovanje in kričanje (GOTIK) odvijalo že petič. 31. marca sem se zjutraj najprej odpravila nakupovati

hrano; vedela sem, da me čakata dva dolga dneva. Potem smo se z vsemi stvarmi odpravili v Osnovno šolo Trzin, kjer smo lahko dokončali priprave. Ostali taborniki so se zbrali okoli štirih popoldne, se prijavi, dobili hrano in pijačo za na progo in se nastanili v telovadnici. Približno ob petih, ko naj bi bilo vseh 55 ekip že prijavljenih, je bil zbor ekip, za tem pa še sestanek vodij ekip, kjer jim je žreb določil ure štarta. Vsi tekmovalci so bili tudi letos precej zagrizeni in mislim, da so imeli tudi dobre razloge. Če bi tekmovala sama, bi se zagotovo potrudila za takšne nagrade (glavna nagrada je bil trampolin). Zmagovalna mesta so si lahko priborili le z dovolj točkami. Izkazati so se morali na topografskih testih, v signalizaciji (Morse) in seveda na progi, kar vključuje tudi znanje orientiranja, tokrat pa še računanja in vrisovanja. Seveda ne smemo pozabiti na pogum,

Foto: Manca Starman

saj je vendarle "grozljivo" orientacijsko tekmovanje in "kričanje"! Noč smo večinoma vsi preždeli in bili na jutranjem zboru malce zaspani, a zmagovalci so bili veseli. Po pospravljanju smo se utrujeni vrnili domov in se vsi najprej dobro naspali!

Torej, zakaj naslednje leto na GOTIK? Ker se vsak izkaže v teoriji, potem pa še v praksi. Nazaj pride izžet od adrenalina, saj je na progi grozno strašno. Nato gre v svojo spalko, mirno zaspi ob pogovarjanju ostalih, večkrat tudi ob kitari, ki se vedno nekje najde. Ali pa

noč preživi ob pogovoru, petju ali igranju. Pa še odlična priložnost za spoznavanje novih tabornikov je! Pa še nekaj, sama bi si na vašem mestu tudi dobro zapomnila, kaj je mojega prijatelja najbolj ustrašilo. In ko bi naslednjic prespala pri njem ... Mislim, da me moj prijatelj še dolgo ne bi povabil več k sebi za čez noč! No, pa do naslednjega GOTIK-a!

Dajana Trifunović

Foto: Manca Starman

STPM in
načasnemu

KATEGORIJE

Baby face člani ekipe so stari 14 ali 15 let

SENIOR člani ekipe so stari 16 let do 21 let

Oldies člani ekipe so stari 21 let ali več

Doubles Ekipo sestavljata dva člana, ki sta stara 21 let ali več

**DOGODIVŠČINA
ZAGOTOVLJENA**

vrisovanje . topo test . spretnostni poligon
. zračna puška . prehod minskega polja
. signalizacija morse
. NEOZNAČEN KI
. prva pomoč . pionirstvo
. naloge ŽVN . lok
. skica pod kotom
. skica terena . kroki
. hitra skica . strateška igra

Dvodnevna avantura, kot je še niste doživeli!

<http://stpm.rutka.net>

18. - 19. maj VELENJE 2012

ščuka hujanje

19. maj 2012

www.scuke.si

prijave / info: info@scuke.si

SPUST PO LJUBLJANICI
12. maj 2012

www.rbs.rutka.net/spust
prijave / info: rodbickovaskala@gmail.com

Kako so se Pingvini naučili prehoditi minsko polje

Besedilo: Mjedved

Tokrat je bil Rok po neverjetnem slučaju točen, zato se je odločil počakati pred vrati klubskih prostorov. Drugih še ni bilo, čeprav je bila ura že tri minute čez četrto. Edina sled: list s potnim znakom "hodi v to smer", ki je kazal proti mestnemu parku.

"Veš, kako je bilo smešno! Bila je vsa besna, kričala je tako, da je pljuvala po nas in nam žugala s prstom, mi trije pa nič, nič, nič! Ni šans, da bi kateri od nas povedal novo geslo za šolske računalnike, he he."

Nejc se je prizibal izza vogala, poleg njega pa je tiho hodil Vid, ki se ni nič pritoževal. Saj ne, da bi imel dober razlog za to, ampak Vid ga je zmeraj preveč zlahka našel: sonce je denimo sijalo kanček premočno ali pa je dobil v kozarcu s kokakolo štiri kocke ledu namesto treh. Zato so bili drugi Pingvini prav veseli, kadar ni dosti govoril, četudi so ga imeli vsi radi.

"Hej, fanta, kako je, kaj je novega?" Rok se ju je vidno razveselil.

"Nič," je odgovoril Vid. "Samo skrbi me, ker vidim, da Tine ni s tabo. Ponavadi prideta skupaj, ker vaju pripelje njen oči. Je zbolela ali kaj?"

"Ja, baje je dobila mononukleozo, he he. Saj vesta, kaj to pomeni, a? He, he." mu je odgovoril Rok, ki je, po govoricah sodeč, že imel nekaj izkušenj z dekleti. Po šoli se je namreč govorilo, da mu je ena iz 9. A dovolila, da jo v kinu poljubi.

Nejc, ki mu takšna namigovanja niso bila najbolj po godu, ker si ni mogel predstavljati, da bi Tina že poljubljala druge fante, se je namrdnil:

"Pa kje je Miha, no? Morali bi začeti že pred desetimi minutami!"

"Glej, mislim, da nam je pustil potni znak, da bi mu sledili. A gremo pogledat?"

Fantje so sledili potnemu znaku, hitro našli naslednjega in še naslednjega in še enega: na njem je bila narisana majhna pisemska kuverta. Vodil jih

je do koša za smeti, kjer jih je res čakala kuverta s sporočilom od Mihe! Pisalo je:

Dragi Pingvini, zadnjič smo se naučili, kako se nariše skica minskega polja, danes bomo vadili hojo po njem. Na priloženem listku imate vse potrebne podatke, opozarjam vas le, da bodite SKRAJNO NATANČNI in dvakrat premislite, preden se premaknete, ker so v parku 'prave mine'. Se vidimo v klubu, ko končate! vaš vodnik Miha

Fantje so dvakrat prebrali navodila in si razdelili naloge. Vid bo na glas bral azimute in razdalje, Nejc bo azimute meril z busolo, Rok pa razdalje s koraki.

"Azimut 36°, 2,5 metra!"

"Gremo ..." Nejc pozorno meri z busolo. "V smeri desnega roba tiste rdeče gugalnice, vidiš?"

"Jawohl, Herr Komendant! En meter ... dva metra ... dva pa pol! Govori naprej!"

"Azimut 24° ..."

ŠPRLJOC!

"Ooo, ne. O ne, o ne, o ne, ojoj!"

Fanta sta se obrnila nazaj proti Vidu, ki je hodil za njima na varni razdalji, ki pa se le ni izkazala za najbolj varno.

"Kaj pa je bilo?"

"Stopil sem v drek! Miha je narisal skico minskega tako, da so mine čisto pravi pasji dreki!"

Fanta sta skoraj umrla od smeha.

"In da si ravno ti naletel na mino, Vid! He he, zdaj ti bojo čevlji še tri dni smrdeli po dreku!" Nejc se je smejal tako močno, da so mu stopile solze v oči.

"Ne morem verjeti, da se takšne reči vedno dogajajo prav meni. In to s ta novimi čevlji, mami mi jih je kupila šele včeraj ..."

"Ha ha, pa imamo nauk dneva: vodnika je zmeraj treba skrajno natančno ubogati," je v krohotu iztisnil Rok.

Okna na stežaj

Vlado Kreslin

Zapisal: Gašper Cerar

Foto: Nace Kranjc

Am C F C G Dm F C

Am C F C
Okna na stežaj, okna na stežaj,

G Dm
sveži sapi in prepihu,

F C
okna na stežaj!

Am C F C
Vrata na stežaj, vrata na stežaj,

G Dm
popotniku na dolgi cesti,

F G
vrata na stežaj!

C B
Zbrišimo prah po koteh,

F C
spominih in v očeh,

B F
po poljanah širnih, blagorodnih,

C G
mestih in vaseh.

C B
Zbrišimo prah po koteh,

F C
spominih in v očeh.

B F
Kaj pa če pod odvrženo lupino

C G
skril se nam je smeh?

Okna na stežaj,...

Zbrišimo prah...

Dm F
Ta dežela

C
iz dobrote in gorja,

Dm F
ta dežela

C
od ravnice do morja.

Am C F C G Dm F C

Am C F C
Srca na stežaj, srca na stežaj,

G Dm
naivnemu otroku v sebi,

F C
srca na stežaj!

Am C F C
Srca na stežaj, srca na stežaj,

G Dm
naivnemu otroku v sebi,

F C
srca na stežaj!

G Dm
naivnemu otroku v sebi,

F C
srca na stežaj!

G Dm
naivnemu otroku v sebi,

F F G C
srca na stežaaaaaj!

21. april	16. Taborniški feštival	praznovanje 22. aprila
	Ljubljana, park Tivoli, od 10. do 14. ure	za use tabornike
	Kontakt: matej.klinc@gmail.com	MZT Ljubljana

5. maj	Bičikleta žur	zabuva kolesarsko tekmovanje
	Izola	PP, RR, grče
	Rok prijau: 27. 4. (nižja cena do 17. 4.)	cena: 50 € /ekipo (60 €)
	Kontakt: bicikleta.zur@gmail.com	Rod jadranskih stražarjev Izola

12. maj	Spust po Ljubljani	ekološko kanuistično tekmovanje
	Ljubljana, Hribarjevo nabrežje	PP, RR, grče
	Rok prijau: 7. 5. (nižja cena do 30. 4.)	Cena: 30 € (25 €)
	Kontakt: matej.radinja@gmail.com ali http://www.rbs.rutka.net/spust/	Rod Bičkova skala Ljubljana

18.–19. maj	ŠTPM: Še ta počasnemu mine	orientacijsko tekmovanje
	Vinska Ćora (Velenje)	starejši ĆĆ, PP, RR, grče
	Rok prijau: 10. 5.	Cena: 45 € (5 članou); 25 € (duojice)
	Kontakt: stpm2012@gmail.com ali http://stpm.rutka.net/	Rod Jezerski zmaj Velenje

19. maj	Šćukanujanje	orientacijsko-kanuistično tekmovanje
	Cerkniško jezero	ĆĆ, PP, grče, rekreativci
	Rok prijau: 12. 5.	Cena: glej www.scuke.si
	Kontakt: info@scuke.net	Rod Jezerska šćuka Cerknica

19. maj	Veseli mnogoboj	mnogoboj Ćorenskega območja
	Ćloboko pri Radouljci	use starostne kategorije
	Rok prijau: 13. 5.	Cena: 20 € /uod
	Kontakt: maja987@gmail.com	Rod Stane Źagar mlajši Kranj

26. maj	Źaboboj	MZT mnogoboj
	okolica Ljubljane	MĆ, ĆĆ, PP +
	Kontakt: mateuz.segula@gmail.com, sara.galun@rutka.net	MZT Ljubljana
	Kontakt: anja.dresar@gmail.com	MZT Ljubljana

Žejni se pa ne bomo igrali spretnostnih igr. Foto: SiNi

Veselite na Škalski ligi. Foto: Vid Slapničar

Kaj pa sedaj? Foto: Rok Bezeljak

Zadnja plat

Ureja: Nace Kranjc

Presenečenje za Sinetovih 70 let. Foto: Sandi Glinšek

Kdaj bodo asfaltirali vodoue kotičke? Foto: RSO Kranj

TABORNIŠKI FESTIVAL

VEČ KOT 50
BREZPLAČNIH
DELAVNIC ZA
OTROKE IN
MLADE!

SOBOTA, 21. APRIL, MED 10. IN 14. UR. PARK TIVOLI, LJUBLJANA

SKAČEMO PO

* REŠITEV REBUSA: "V MESTU IN NARAVI SKAČEMO PO TRAVI!"

ČASTNA POKROVITELJICA PRIREDITVE
JE GOSPA BARBARA MILIČ TURK